

 Nanmeebooks

ความรู้
Super Zapp

ชุด 108 ตำนาน

ตำนาน ผีลี้กักก้อ

ตำนาน พิลึกกึกกือ

น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด

ตำนานพิลึกกึกกือ

caveman ภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2557

ราคา 49 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2557: สำนักพิมพ์น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

กองบรรณาธิการน่านมีบุ๊กส์.

ตำนานพิลึกกึกกือ. -- กรุงเทพฯ: น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์, 2557.

80 หน้า.

1. การ์ตูน. I. caveman, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

741.5

ISBN 978-616-04-1882-4

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** ราตรี สังสกฤษ **ผู้จัดการ**
สำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา **บรรณาธิการเล่ม** พัชรภรณ์ หลวงขึ้น **หัวหน้ากองพิสูจน์**
อักษรและตรวจสอบ ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** อสมาภรณ์ คุ่มครอง
ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม เบญจสิงห์ สมบุญ **ผู้จัดการกองศิลปกรรม** กฤษดา ส่งสงค์
ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรวาว **คอมพิวเตอร์กราฟิก** อุมภรณ์ แดงอ่อน
หัวหน้ากองประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์
สำนักงาน บริษัท น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ กรรณก 프리เพรส โทร. 0-2876-2142

พิมพ์ที่ ส. พิจิตรการพิมพ์ โทร. 0-2910-2900-2

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท น่านมีบุ๊กส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี)

ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ผลิตมาจากไม้ไม่ปาปลูก โดยไม่ทำลายป่าไม่ธรรมชาติ
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย
สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน
หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำ

“พิลึกกึกกือ” คือนิยามของคน สัตว์ สิ่งของ หรือ เรื่องราวแปลกประหลาดชวนให้สงสัยและแปลกใจ เช่น เรื่องของ สตีเฟน วิลต์เชียร์ หนุ่มอังกฤษวัย 40 ปี ผู้บกพร่องทางสมองตั้งแต่ 3 ขวบ แต่กลับวาดภาพเมืองทั้งเมืองได้เพียงแค่มองอย่างเดียวเท่านั้น หรือเรื่องราวของปาอะโอะกิงะสะระสุดอาถรรพ์ บริเวณเชิงภูเขาไฟฟูจิทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือ ที่เชื่อกันว่าผู้คนเข้าไปปลิดชีวิตตัวเองในป่าได้ปีละเกือบ 100 คน เป็นต้น

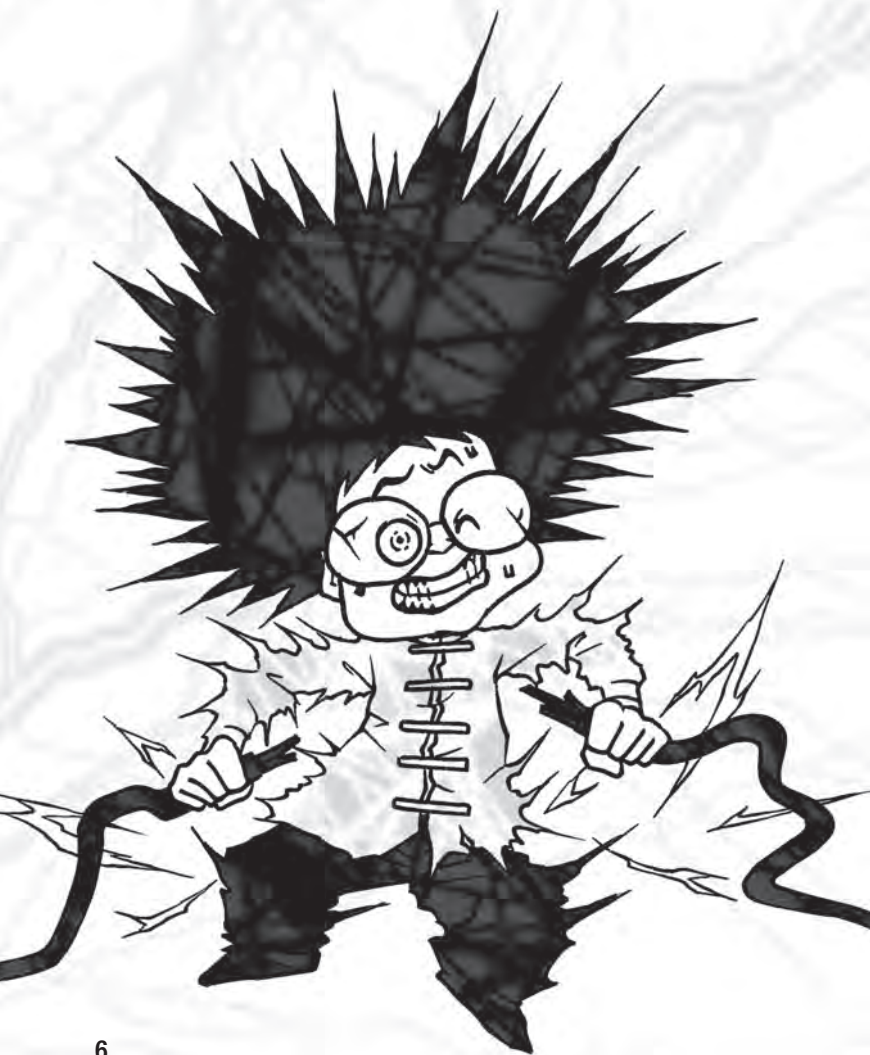
ในหนังสือเล่มนี้ยังมีอีกหลายเรื่องที่พิลึกกึกกือชวนให้หาคำตอบ เพราะฉะนั้นอย่ารอช้า มาเปิดค้นหาคำตอบตำนานเหล่านี้ไปพร้อมกันเลย!

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์

โซนาร์บอย

เบน อันเดอร์วูด เด็กชายชาวอเมริกันที่สูญเสียดวงตาด้วยโรคมะเร็งตอนอายุ 3 ขวบ ทำให้ชีวิตของเขาต้องพลิกผันกลายเป็นมนุษย์โลมาหรือค้างคาวในทันที แม้จะตาบอดแต่เขาก็ไม่ใช่เครื่องช่วยเหลื่อใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสุนัขนำทางหรือไม้เท้า แต่เด็กหนุ่มอาศัยการเดาะลิ้นเพื่อฟังเสียงสะท้อนสิ่งที่อยู่รอบตัว ทำให้เขากำหนดทิศทางและเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างแม่นยำ เบนฝึกฝนการเดาะลิ้นจนชำนาญและทำกิจกรรมได้หลายอย่างเหมือนเด็กปกติทั่วไป ทั้งเล่นเกมป้อนจักรยาน เล่นบาสเกตบอล หรือแม้แต่สเกตบอร์ด แต่เมื่ออายุ 16 ปี เบนก็เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่เขาเผชิญมาตั้งแต่เด็ก

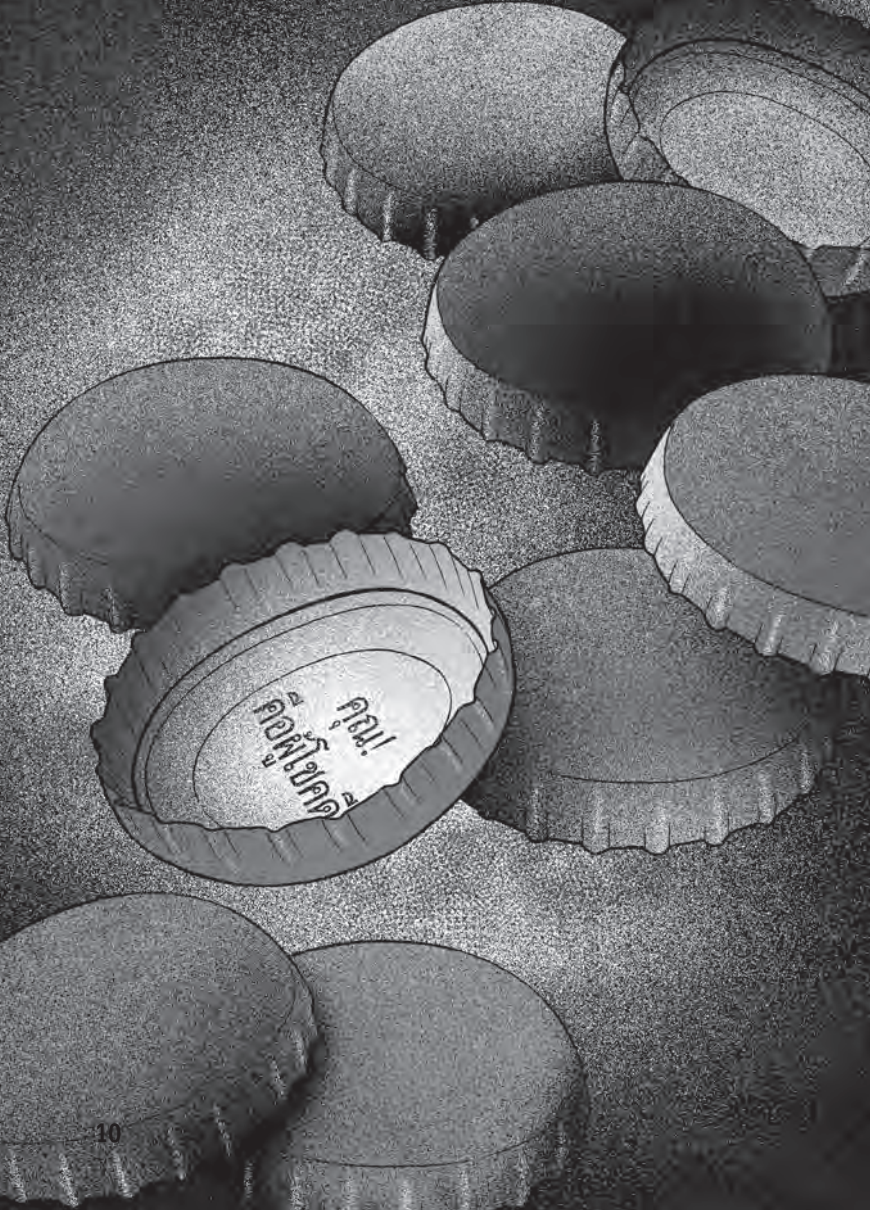
มนุษย์ต้านไฟฟ้า

หมาเสียนกั๋ง หม่อมชาวจีนจากมณฑลเฮย์หลงเจียง ค้นพบความพิเศษของตนเองด้วยความบังเอิญจากการซ่อมโทรทัศน์เครื่องหนึ่ง ตอนนั้นมือของเขาพลาดไปโดนสายไฟที่ยังมีกระแสไฟฟ้าอยู่ แต่ปรากฏว่าเขาไม่โดนช็อตหรือรู้สึกเจ็บเลยสักนิด ด้วยความแปลกใจ เสียนกั๋งจึงลองใช้มือจับสายไฟอีกครั้ง แต่ไฟก็ไม่ช็อตเขาเหมือนเดิม ซึ่งหากเป็นคนปกติคงจะไหม้เกรียมไปแล้ว ปริศานี้ถูกเปิดเผยเมื่อนักวิทยาศาสตร์พบว่าเขามีผิวหนังที่ต้านกระแสไฟฟ้าได้มากกว่าคนปกติถึง 8 เท่านั่นเอง

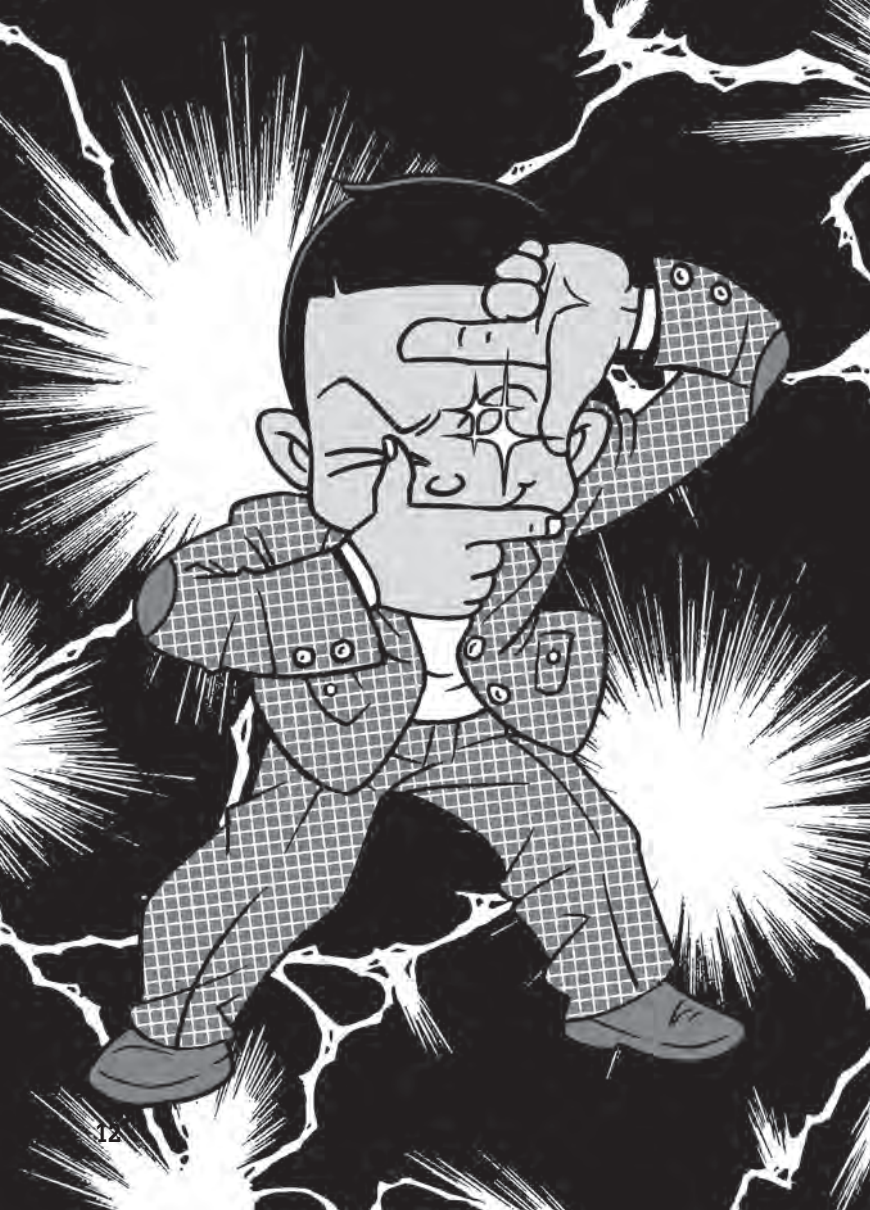
หนูน้อยปีศาจ

ใครเลยจะเชื่อว่าเอลิตา แอนเดอร์ หนูน้อยชาวออสเตรเลียวัย 2 ขวบผู้นี้เป็นเจ้าของผลงานศิลปะแนวแอบสแตรกต์อันเลื่องชื่อจนติดอันดับโลกมาแล้ว เอลิตาเริ่มสร้างผลงานชิ้นแรกด้วยวัยเพียง 11 เดือนเท่านั้น ต่อมาพ่อแม่ของเธอสร้างห้องสำหรับวาดรูปให้หนูน้อยโดยเฉพาะเมื่อเริ่มเห็นพรสวรรค์ด้านนี้ของเธอ เอลิตาชอบเลือกสีด้วยตนเองและวาดรูปด้วยสีอะคริลิกบนผืนผ้าใบ พ่อแม่ได้นำผลงานของเธอไปให้หอศิลปะบรันสวิก-สตรีทในประเทศออสเตรเลียจัดแสดง ซึ่งเจ้าของหอศิลปะก็รับผลงานนั้นมาโดยที่ไม่รู้มาก่อนเลยว่าเป็นผลงานของหนูน้อยวัยเพียง 2 ขวบเท่านั้น นอกจากนี้ภาพวาดของเธอยังทำรายได้สูงสุดถึง 1 ล้านบาทเลยทีเดียว อีกทั้งผลงานของหนูน้อยยังได้ไปจัดแสดงไกลถึงหอศิลปะในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกาอีกด้วย

โซคร้ายจากใต้ฟ้า

ย้อนกลับไปในปี พ.ศ. 2535 บริษัทเปปซี่ในประเทศไทยฟิลิปปินส์ได้คิดแผนการตลาดเพิ่มยอดขายด้วยการให้ลูกค้าร่วมลุ้นหมายเลข 349 ใต้ฟ้าขวดเพื่อชิงเงินรางวัล 1 ล้านเปโซฟิลิปปินส์ แต่ด้วยความผิดพลาดของบริษัท หมายเลข 349 ผลิตออกมาจำนวนมากเกินไปจนมีผู้ถูกรางวัลหลายพันคน เหล่าผู้โชคดีพากันแห่มาที่บริษัทเพื่อรับเงินรางวัลแต่บริษัทเปปซี่ปฏิเสธการจ่ายเงิน ทำให้เกิดเหตุการณ์จลาจลครั้งรุนแรงขึ้น โรงงานเปปซี่ถูกรวางระเบิด รถบรรทุกเปปซี่หลายคันไหม้เสียหายจากการถูกไฟเผา เหตุการณ์นี้โด่งดังไปทั่วโลกจนถูกขนานนามว่า “เปปซี่ 349” กลายเป็นตำนานสร้างชื่อเสียงให้กับบริษัทเปปซี่ในประเทศไทยฟิลิปปินส์นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

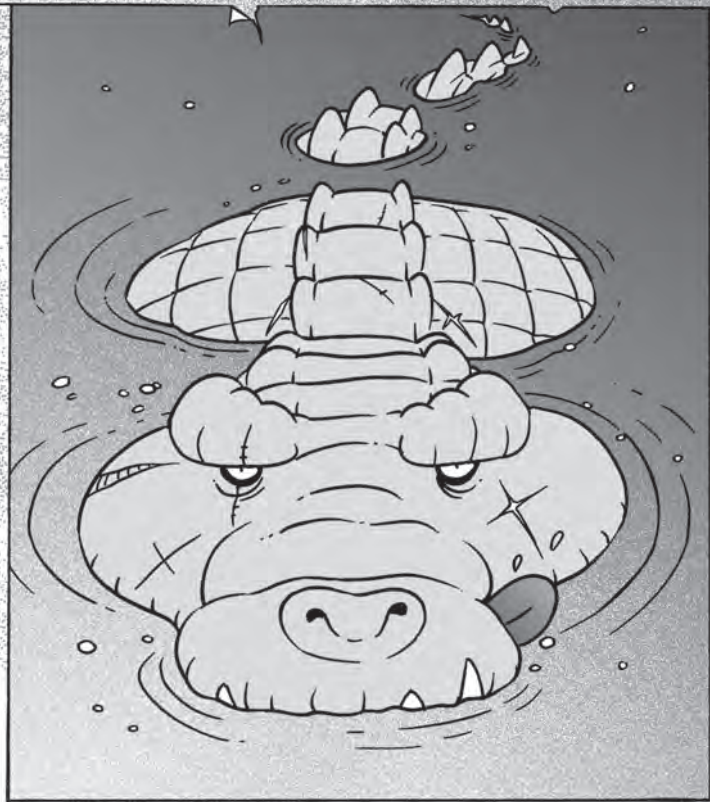
ยอดนักคำนวณ

ออร์แลนด์ เซอร์โรลล์ ชายวัย 46 ปี คือยอดนักคำนวณที่แม่นยำ เพียงบอกวันเดือนปีที่อยากถาม เขาก็จะบอกได้ทันทีว่าวันนั้นเป็นวันอะไรและมีสภาพอากาศอย่างไร เรียกได้ว่าลำดับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันย้อนหลังได้อย่างไม่ผิดเพี้ยนความสามารถด้านการคำนวณนี้เกิดขึ้นหลังจากอุบัติเหตุเมื่อออร์แลนด์อายุ 10 ขวบ เขาและเพื่อนจับกลุ่มเล่นเบสบอลอยู่กลางสนาม ขณะที่เพื่อนขว้างลูกออกจากมือ ลูกเบสบอลกลับพุ่งมากระแทกบริเวณหัวด้านซ้ายของเขาอย่างจังจนออร์แลนด์ล้มลงไปนอนกับพื้น แต่ไม่นานเขาก็ลุกขึ้นมาเล่นต่อได้หลังเลิกเล่น เด็กหนุ่มกลับบ้านและไม่ได้บอกเรื่องอุบัติเหตุให้พ่อแม่รู้ เขาจึงไม่ได้เข้ารับการรักษาและปล่อยให้อาการปวดลูกกลมไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหายปวดเอง แต่เมื่อหายปวดแล้วเขาก็ได้รับพรสวรรค์นี้มาแทน

เด็กพิเศษสุดยอดนักจำ

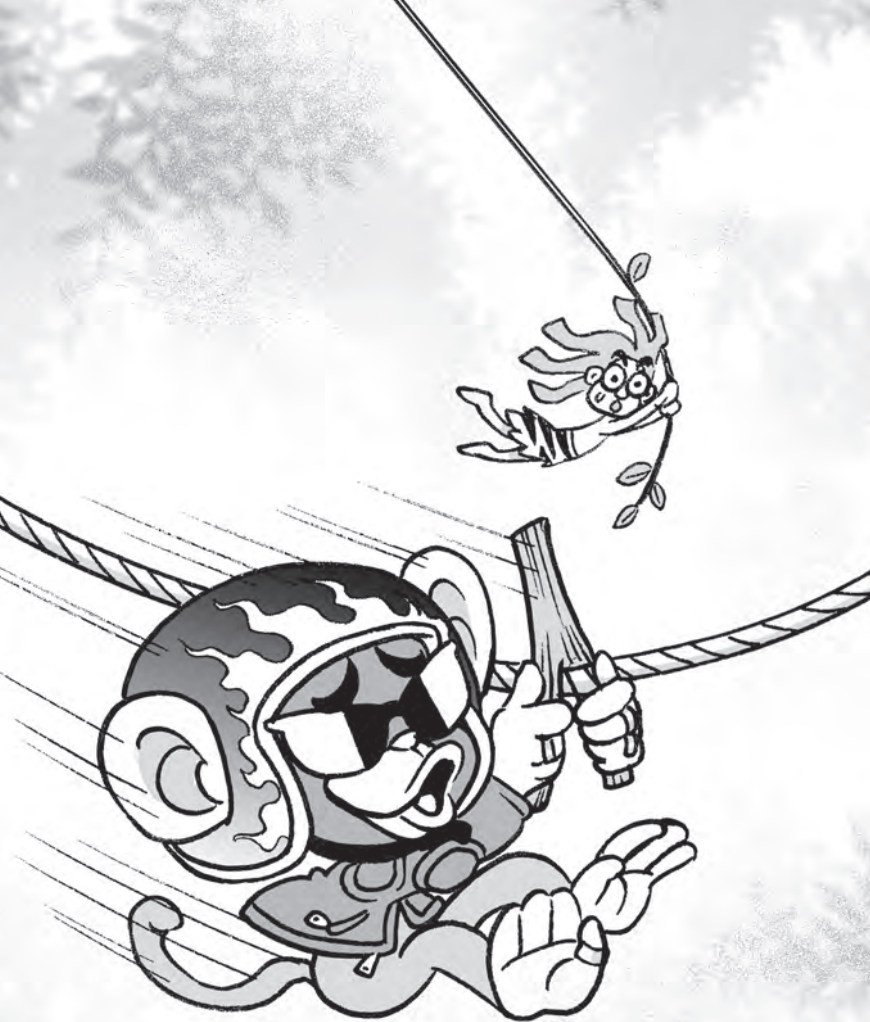
สตีเฟน วิลต์เชียร์ ชาวอังกฤษวัย 40 ปี ผู้บกพร่องทางสมองตั้งแต่ 3 ขวบ แต่กลับได้รับพรสวรรค์ด้านความจำมาแทน สตีเฟนสามารถจดจำรายละเอียดทุกอย่างได้อย่างแม่นยำ แม้เห็นเพียงแค่เสี้ยววินาที ผลงานชิ้นเยี่ยมที่สร้างชื่อเสียงให้เขามากที่สุดคือการนั่งเฮลิคอปเตอร์ชมวิวทิวทัศน์ทั้งเมือง แล้ววาดแผนผังเมืองออกมาเป็นภาพแพนโนรามา เมืองที่เขาเคยวาดตอนนั่งเฮลิคอปเตอร์ เช่น ลอนดอน นิวยอร์ก โรม โตเกียว เป็นต้น เขาเก็บรายละเอียดได้ครบทุกจุดไม่ว่าจะเป็นตึก อาคาร สถานที่สำคัญ หรือแม้แต่จำนวนเสาไฟและหน้าต่าง สิ่งนี้สร้างความอัศจรรย์ใจให้กับผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมผลงานของเขาเป็นอย่างมาก หากใครอยากสัมผัสความอึ้งและทึ่งในความสามารถของสตีเฟนมากกว่านี้ หาเวลาว่างแวะไปชมผลงานของเขาที่หอศิลป์รอยัลโอเปร่าอาร์เคด ในกรุงลอนดอนได้เลย

WANTED

เจ้าแห่งลุ่มน้ำไนล์

กุสตาฟเป็นนิกเนมสุดเก๋ของจระเข้พันธุ์ยักษ์แห่งลุ่มน้ำไนล์ฝั่งประเทศบุรุนดี มีลำตัวยาวมากกว่า 6 เมตรหนัก 1 ตัน แถมพกดีกรีความโหด ถึก และฉลาดมาเต็มๆที่ ร่างกายของกุสตาฟเต็มไปด้วยร่องรอยการถูกล่ามานับครั้งไม่ถ้วน แต่ก็ไม่เคยมีใครล่ามันได้เลยสักคน ความโหดของมันเล่นเอาชาวบ้านใกล้ลุ่มน้ำต้องหวาดผวามาเมื่อโดนมันคร่าชีวิตไปแล้วถึง 300 คน แต่ละคนที่เจ้าจระเข้ชาติสัตว์มาส่วนใหญ่นั้นกลายเป็นของเล่นของมันมากกว่าเป็นอาหารอันโอชะ เพราะเมื่อมันสังหารคนได้แล้วก็จะเอาไปเหวี่ยงทิ้งไว้ให้ดูต่างหน้าบนชายฝั่งนั่นเอง นอกจากนี้เจ้ากุสตาฟยังใจกล้าบ้าบิ่นพอที่จะขย้ำฮิปโปเป็นอาหารอีกด้วย ความน่าสะพรึงกลัวของมันโด่งดังจนถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่อง “PRIMEVAL โคตรเคี้ยวสะพรึงโลก” มาแล้ว

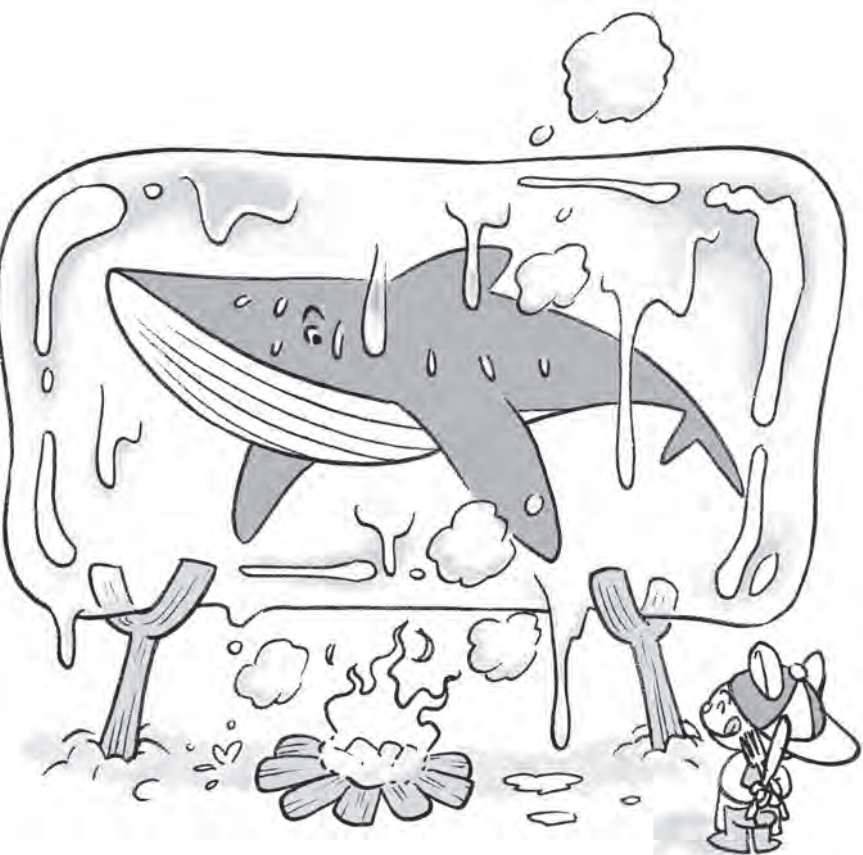
ชีวิตบนเส้นลวด

ปกติแล้วเรามักคุ้นกับการเดินทางโดยรถประจำทาง รถยนต์ เรือ หรือไม่ก็เครื่องบิน แต่หมู่บ้านโลสปีโนสที่ตั้งอยู่อีกฝั่งของแม่น้ำรีโอเนโกร เมืองโบโกตา ประเทศโคลอมเบีย กลับใช้วิธีการเดินทางสุดผาดโผนเพื่อย่นระยะทางที่มากกว่า 60 กิโลเมตรจากหมู่บ้านไปเมืองใหญ่ให้สั้นลงด้วยการโหน ลวดสลิงข้ามจากภูเขาของหมู่บ้านไปยังเขาอีกลูกหนึ่งด้วยความสูงถึง 1,200 ฟุต หรือสูงประมาณตึก 54 ชั้น ทุกเช้าจะมีเด็กในหมู่บ้านหลายสิบชีวิตสัญจรรไปมาด้วยลวดสลิงนี้เพื่อไปโรงเรียน เด็กที่ตัวเล็กกว่าจะถูกจับใส่กระสอบแล้วมัดติดกับเด็กที่ตัวโตกว่าเหมือนกับการกระโดดร่มคู่ ส่วนผู้ใหญ่ที่สัญจรรด้วยทางนี้ก็มักขนอาหารหรือสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์สำคัญที่ขาดไม่ได้เมื่อพวกเขาเดินทางบนลวดสลิงคือกิ่งไม้รูปตัว Y กิ่งไม้นี้จะช่วยชะลอความเร็วไม่ให้ชนหรือกระแทกแรงเกินไปเมื่อใกล้ลงจอด

สิ่งมหัศจรรย์อันดับ 8 ของอินเทอร์เน็ต

สิ่งมหัศจรรย์นี้ไม่ใช่สิ่งปลูกสร้างสุดอลังการอย่างพีระมิดหรือกำแพงเมืองจีน แต่มันคือ “ดอกเบี๋ยทบต้น” ตามทฤษฎีของไอน์สไตน์ โดยไอน์สไตน์ให้เหตุผลว่าเงินมีพลังอำนาจมากกว่าประติมากรรมเก่าแก่ในประวัติศาสตร์เสียอีก ลองสมมติเล่น ๆ ว่าหากเรามีเงินฝาก 10,000 บาท กับธนาคารที่ให้ดอกเบี๋ยสูงเวอร์ถึง 10% เมื่อเวลาผ่านไป 50 ปี เราจะมีเงินเก็บกว่า 1 ล้านบาทเลยทีเดียว พุดง่าย ๆ ว่าเจ้าดอกเบี๋ยทบต้นนี้ให้ผลเป็นร้อยละของเงินต้น แบบนี้ก็มีการมีใช้ยามเกษียณอายุแบบใช้เท่าไรก็ไม่หมด หากธนาคารให้ดอกเบี๋ยสูงเท่านี้จริง ๆ นะ! ดังนั้นหากเริ่มต้นเก็บออมด้วยเงินจำนวนไม่มากในขณะที่อายุน้อย ก็อาจสร้างเงินจำนวนมหาศาลในอนาคตได้ไม่น้อยเลยละ

พิพิธภัณฑสถานสมุทรศาสตร์

ปกติแล้วพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจะเต็มไปด้วยหมูปลาแหวกว่ายสวยงามอยู่ในตู้ขนาดยักษ์ ส่วนที่เมืองเคะเซ็นนุมะ จังหวัดมิยะจิ ประเทศญี่ปุ่น ก็มีพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำเหมือนกัน แต่เป็นสัตว์ในน้ำแข็งนะ! ฟังไม่ผิดหรอก พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เปิดให้บริการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2545 จัดแสดงสัตว์ทะเลกว่า 400 ตัว และ 70 กว่าชนิด ถูกแช่เย็นเฉียบในบล็อกน้ำแข็งเป็นแถวยาวเหยียด สร้างบรรยากาศด้วยแสงไฟสีฟ้าราวกับอยู่ใต้ทะเลสวยงามและน่าทึ่ง อีกทั้งสัตว์เหล่านี้จะถูกนำมาแช่แข็งอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงทำให้มันดูเหมือนมีชีวิตอยู่ตลอดเวลา

อุณหภูมิในอาคารติดลบต่ำถึง 20 องศาเซลเซียส ทางพิพิธภัณฑ์จึงจำกัดเวลาเข้าชมเพียง 5 นาทีเท่านั้น และผู้ชมต้องใส่เสื้อโค้ตที่หนาเป็นพิเศษด้วย พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำแห่งนี้ถือว่าแหวกกฎและแหวกแนวมากเมื่อเทียบกับพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำปกติ ดังนั้น หากมีโอกาสก็ไม่ควรพลาดไปชมสักครั้ง

คฤหาสน์วินเชสเตอร์

ราวปี พ.ศ. 2427 ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ซารา วินเชสเตอร์ ภรรยาของวิลเลียม วินเชสเตอร์ ทายาทบริษัทผลิตปืนไรเฟิลชื่อดัง ได้รับมรดกกว่า 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ พร้อมหุ้นบริษัทผลิตปืนเกือบครึ่งหลังจากที่สามีของเธอเสียชีวิต เธอได้รับคำบอกกล่าวจากสามีผ่านคนทรวงว่าเขาตายด้วยฝีมือของวิญญาณผู้ตกเป็นเหยื่อจากปืนที่ผลิตโดยตระกูลคนทรวงแนะนำให้เธอสร้างบ้านใหม่และต้องสร้างอยู่เรื่อย ๆ ห้ามหยุด เพราะถ้าบ้านสร้างเสร็จเมื่อไรเธอก็จะตาย ซาราสร้างบ้านหลังใหม่ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย เธอสั่งให้ช่างต่อเติมบ้านไม่มีวันหยุด ก่อนที่ซาราจะเสียชีวิตลงตอนอายุ 84 ปี

ในบ้านเต็มไปด้วยปริศนามากมาย เธอสั่งให้ช่างติดเครื่องเรือนหรือเครื่องประดับตกแต่งเป็นจำนวนทั้งสิ้น 13 ชิ้น ทั้งเชิงเทียน ตะขอแขวนเสื้อในตู้ หรือพลอยประดับหน้าต่าง เป็นต้น นอกจากนี้เธอยังสร้างประตูหลายบานที่อาจนำผู้มาเยือนไปสู่สถานที่ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเปิดไปแล้วเจอผนังเจอห้องครัวอยู่ด้านล่าง หรือแม้กระทั่งเจอทางออกแบบโล่ง ๆ ในขณะที่อยู่ชั้น 2 ของบ้าน เพราะซาราเชื่อว่าการออกแบบนี้จะป้องกันเธอจากวิญญาณที่กำลังงง ๆ เพราะหลงทางในบ้านได้

ปาอากรรพ์

เรื่องลึกลับบางเรื่องบางครั้งก็ไม่อาจหาเหตุผลมาอธิบายได้ อย่างเช่นปาอะโอะโอะกิงะฮะระ ที่ตั้งอยู่บริเวณเชิงภูเขาไฟฟูจิทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือ ปาอากรรพ์แห่งนี้เป็นสถานที่ยอดฮิตให้คนมาปลิดชีวิตทิ้งถึงปีละเกือบ 100 คน หลายศพที่ถูกพบหากไม่อยู่ในสภาพแขวนคอกับต้นไม้ ก็เน่าเปื่อยตายอยู่บนพื้นดิน แม้ประเทศญี่ปุ่นจะมีสถิติการฆ่าตัวตายทะลุเป็นพันรายต่อปี แต่อะซุซะ ฮะยะโนะ ผู้ดูแลผืนป่าแห่งนี้ก็ยังอธิบายไม่ได้ว่าอะไรเป็นแรงจูงใจให้คนที่กำลังหดหู่ในชีวิตเลือกสถานที่แห่งนี้ดับลมหายใจเป็นอันดับต้นๆ ตลอดระยะเวลาที่ทำงานมา เขาเคยพบศพผู้เสียชีวิตมากกว่า 100 ศพ รวมถึงเคยห้ามผู้ที่กำลังจะฆ่าตัวตายในป่านี้ด้วย

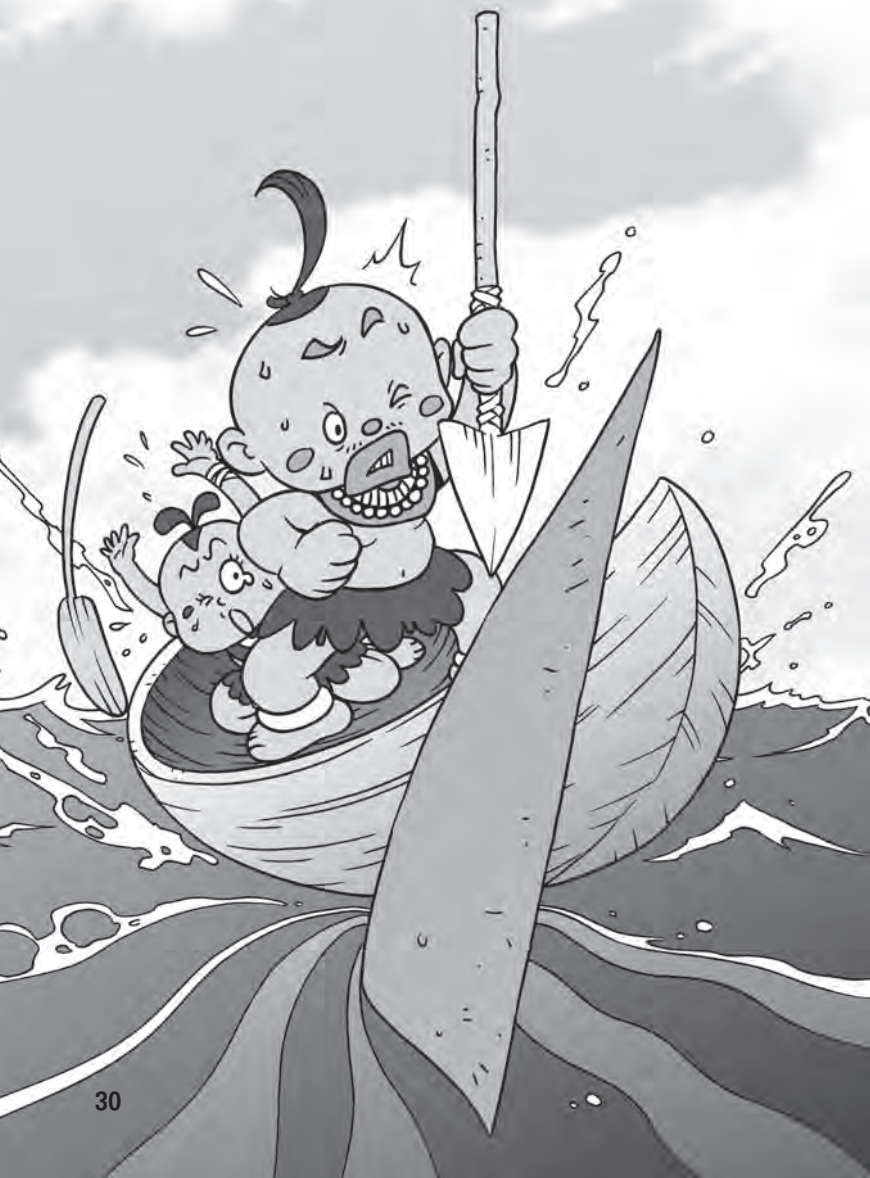
ปัจจุบันรัฐบาลญี่ปุ่นสั่งให้ปรับสภาพผืนป่าให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวโลกใจกล้า แต่กระแสตอบรับต่างวิจารณ์เป็นเสียงเดียวกันว่า มีหลายจุดที่สร้างความหดหู่ไม่น้อย เขาเป็นว่าหากใครกล้าพอ ลองไปเที่ยวสักครั้งดูไหม

ยามนุษย์เบลลิไฟด์

ยาที่ปรุงจากอวัยวะต่าง ๆ ของสัตว์ได้รับความนิยมไม่น้อยมาตั้งแต่สมัยโบราณ ไม่ว่าจะเป็นหมี เลื้อย กวาง ชะมด และอีกสารพัด แต่ยาที่คาบสมุทรอาหรับกลับมีส่วนผสมที่เหนือชั้นกว่านั่นคือ “มนุษย์” โดยสูตรปรุงยานี้พบในบันทึกการแพทย์ของหลี่ซือเจิน เกาส์กรชาวจีนในช่วงศตวรรษที่ 16 เท่านั้น และเรียกยาชนิดนี้ว่า “เบลลิไฟด์”

เบลลิไฟด์ส่วนใหญ่มาจากศพที่อุทิศร่างกายตอนมีชีวิตอยู่ พวกเขาจะต้องกินและอาบน้ำด้วยน้ำผึ้งจนกว่าจะขับถ่ายออกมาเป็นน้ำผึ้งและเสียชีวิต หลังจากนั้นศพของพวกเขาก็จะถูกแช่ในหีบหรือภาชนะที่มีแต่น้ำผึ้งและถูกเก็บรักษาไปอีกหลายสิบปีจึงจะนำยานี้ออกมาใช้รักษาผู้ป่วยได้ ยาที่ได้จากร่างกายมนุษย์นี้เชื่อว่ามีสรรพคุณใช้รักษาอาการเจ็บป่วย หรือรักษาได้แม้กระทั่งแขนขาหัก ยานี้เป็นที่แพร่หลายและโด่งดังมาก แต่ก็ต้องใช้เวลาเตรียมวัตถุดิบและการปรุงยานานมากเหมือนกัน จึงเป็นที่ต้องการในตลาดพอสมควร แม้ว่าค่อนข้างหายากและมีราคาแพงสมกับชนิดของยา

พรานสมุทรสุดพิสดาร

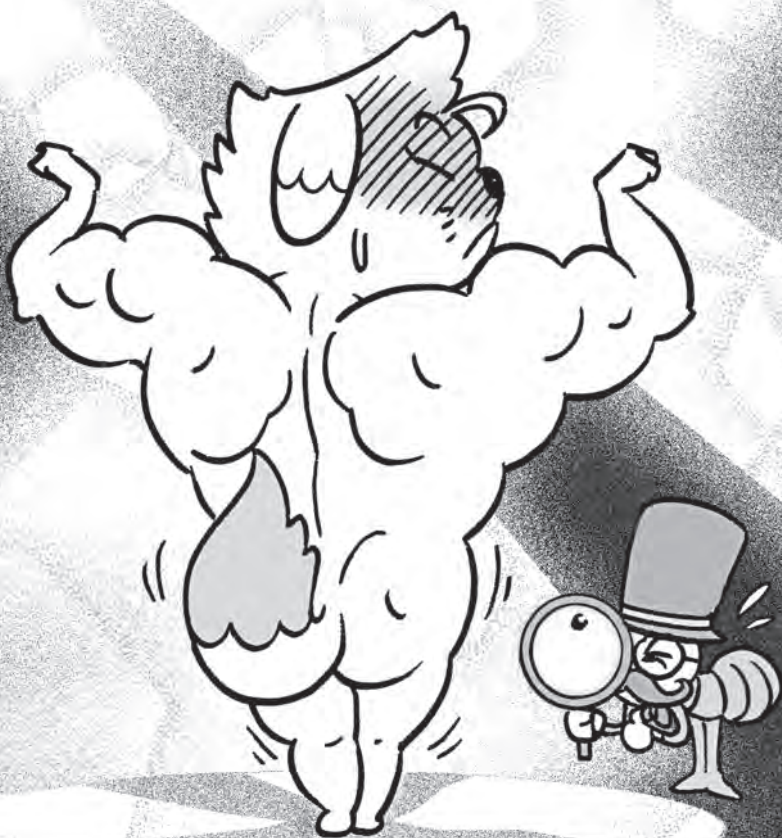
วาไฮเลคือชนเผ่าหนึ่ง ดำรงชีวิตด้วยวิธีการจับปลาแบบโบราณที่เก่งที่สุดในโลก พวกเขาอาศัยอยู่ที่มาโวโร ลาภูนเกาะหนึ่งของหมู่เกาะโซโลมอนที่มีสภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยต้นมะพร้าวกับทะเล พวกเขาจึงต้องเอาชีวิตรอดด้วยการจับปลาเป็นหลัก การจับปลาแบบโบราณที่สืบทอดมารุ่นต่อรุ่นนี้ น่าอัศจรรย์ไม่น้อย มีทั้งดำลงน้ำจับปลาด้วยมือเปล่า ใช้ตะขอตก ไปจนถึงการแข่งปลา! ปกติแล้วเหล่าคนหนุ่มที่ยังมีแรงดำน้ำจะดำลงใต้ทะเลและจับปลาด้วยมือเปล่า ส่วนคนแก่จะใช้ตะขอกับมือเปล่าเท่านั้น ว่ากันว่าตกขลามขึ้นมาได้ด้วย แต่ถ้าหากจับปลาไม่ได้สักตัวเลยจริงๆ ชาววาไฮเลก็จะจัดไม่ตายออกมาใช้เรียกว่า “คำสาปแข่งปลา” พวกเขาจะตั้งสมาธิ ร่ายมนตร์จนกระทั่งปลาวายเข้ามาใกล้เหยื่อ จากนั้นก็ สามสอง หนึ่ง หมับ! ปลาตัวนั้นกินเหยื่อและติดกับเข้าอย่างจัง มีทีมสารคดีรายการหนึ่งต้องการพิสูจน์การตกปลาด้วยวิธีนี้ โดยทดสอบกับนักตกปลาชาวเมืองที่เป็นคนนอกชนเผ่ามาศึกษาวิธีการตกปลา ปรากฏว่าเขาทำได้จริงและสร้างความแปลกใจให้ทีมงานสารคดีชุดนั้นมากทีเดียว

ตำนานนิบจา

หากพูดถึง “นิบจา” เราคงนึกถึงภาพมนุษย์ชุดดำ ปกปิดใบหน้า ท่าที่คล่องแคล่วว่องไว พรางตัวเก่ง มีอาวุธคู่กายคือดาวกระจาย และอื่นๆ อีกสารพัด มักไม่ทิ้งร่องรอยให้ใครสงสัยหรือสืบพบได้ กว่าจะมาเป็นสุดยอดนักอำพรางขนาดนี้ได้ก็ใช้เวลาไม่น้อย ที่มาของนิบจาในหลายตำรากล่าวไว้ใกล้เคียงกันว่า ญีปุ่นส่งคณะทูตไปยังเมืองจีนในช่วงพุทธศตวรรษที่เก้าเพื่อเรียนรู้และคัดลอกพระคัมภีร์มาเผยแพร่หลักคำสอน แต่คณะทูตคัดลอกวิชาดาราศาสตร์ การรักษารักษา การก่อสร้าง ตลอดจนวิชาการป้องกันตัวกลับมาด้วยวิชาป้องกันตัวที่เวลานี้ถูกนำมาดัดแปลงภายหลังในรูปแบบของญีปุ่น เรียกว่า นินจุสึ หรือศาสตร์แห่งนิบจา

นิบจาต้องเรียนรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ตั้งแต่การใช้อาวุธไปจนถึงการวางกลยุทธ์ เมื่อญีปุ่นเข้าสู่ยุคสงครามกลางเมืองระหว่างไดเมียว เหล่านินจามักถูกจ้างวานเพื่อสืบข้อมูลลับหรือลอบสังหารเพื่อตัดกำลังฝ่ายตรงข้าม จากตรงนี้ทำให้วัตถุประสงค์ของวิชานินจาเปลี่ยนรูปแบบจากการป้องกันเป็นการโจมตีแทน

โอลิมปิกยุคโบราณ

การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกจัดขึ้นในสมัย 1,000 ปีก่อนคริสต์ศักราช บนยอดเขาโอลิมปัส ประเทศกรีซ ทุกๆ 4 ปี ทุกรัฐจะต้องส่งนักกีฬาร่วมแข่งขันโดยที่นักกีฬาทุกคนต้องเปลื้องผ้าเพื่ออวดเรือนร่างพร้อมพิสูจน์ความแข็งแกร่งในคราวเดียวกัน ในสมัยนั้นอนุญาตให้ผู้ชายเข้าชมได้อย่างเดียว ต่อมาเมื่อกีฬาโอลิมปิกได้รับความนิยมมากขึ้นจนสถานที่จัดแข่งขันรับผู้ชมไม่ไหว ทางกรจึงย้ายไปจัดที่เชิงเขาแทน และออกกฎใหม่โดยให้จักรพรรดิกรีกเป็นประธานในพิธีให้นักกีฬาสวมกางเกงแข่งขัน และให้ผู้หญิงเข้าชมได้ กีฬาที่แข่งเป็นหลักมี 5 ประเภท ได้แก่ วิ่ง กระโดด มวยปล้ำ ฟันแหลน และขว้างจักร โดยนักกีฬาจะต้องเล่นให้ครบทั้ง 5 อย่าง ผู้ชนะจะได้รับมงกุฎช่อมะกอกเป็นรางวัล นอกจากนี้ยังมีกีฬาประเภทอื่นเกิดขึ้นมาหลังจากนี้อีก เช่น ชีม้า เป็นต้น กีฬาโอลิมปิกเป็นที่นิยมขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มค่อยๆหมดความนิยมลงเมื่อโรมันเข้ามามีอำนาจเหนือกรีกจนกระทั่งกีฬาโอลิมปิกถูกยกเลิกไปจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2439 บารอนปีแยร์ เดอว์ กูแบร์แตง กลับมาฟื้นฟูโอลิมปิกอีกครั้งจนถึงปัจจุบัน

ข่าวร้ายของคนที่รอวันโลกแตก

ทฤษฎีโลกแตกที่ผู้เชี่ยวชาญชาวตะวันตกถกเถียงกัน อย่างผิดเพี้ยน สร้างความโกลาหลไม่น้อยให้กับหลายคนที่เชื่อ เรื่องนี้เข้าอย่างจัง แถมยังนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์หรือสารคดี ด้วยการผูกเรื่องเข้ากับเหตุการณ์ภัยพิบัติอีกต่างหาก แต่ผู้ที่ รอคอยว่าโลกจะแตกวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ต้องคอย กังเป็นแถว ๆ เมื่อโลกยังอยู่ในสภาพดีเยี่ยม ส่วนสิ่งที่อาจ จะเป็นเหตุผลให้โลกแตกได้น่าจะเป็นเพราะสงครามระหว่าง มนุษย์ด้วยกันมากกว่า

หลักฐานอ้างอิงที่ทำให้เกิดทฤษฎีเกิดขึ้นมา มาจาก ปฏิทินโบราณเจ้าปัญหาของชนเผ่ามายา ของประเทศกัวเตมาลา ชนเผ่าหนึ่งที่เคยรุ่งเรืองและเป็นสุดยอดนักคำนวณและนัก ดาราศาสตร์ ได้ทิ้งซากอารยธรรมให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษา วัฒนธรรม โดยปฏิทินนี้ได้มีผู้เชี่ยวชาญพร้อมทั้งผู้นำเผ่าในยุค ปัจจุบันออกมาเปิดเผยแล้วว่า มันเป็นปฏิทินธรรมดารวมดา สัญลักษณ์ที่เอาไปตีความจนเพี้ยนคือจุดที่บ่งบอกถึงการสิ้นสุดของปฏิทินเท่านั้นเอง ความจริงแล้วคนตีความน่าจะมี ปัญหามากกว่าปฏิทินอีกนะเนี่ย

มักกะลีผล

มักกะลีผล คือต้นไม้ในตำนานที่ออกผลเป็นหญิงสาว
รุ่นแรกแย้ม เรื่องที่โด่งดังและเป็นที่รู้จักมากที่สุดปรากฏใน
ชาดกเรื่องพระเวสสันดร เมื่อครั้งที่พระเวสสันดรออกมา
บำเพ็ญเพียรในป่า พระนางมัทรีกับลูกทั้งสองได้ติดตามมา
ด้วย ซึ่งในป่านั้นยังมีฤๅษีตนอื่น รวมถึงเทวาชั้นล่างอย่าง
คนธรรพ์ วิทยาธร หรือสัตว์ชั้นสูงรวมอยู่ด้วย พระอินทร์
ล้าปากใจเพราะพระนางมัทรีมีรูปโฉมงดงามมาก เกรงว่าหาก
คนเหล่านี้มาพบเข้า จะพากันมาขอตัวพระนางมัทรีจาก
พระเวสสันดรไปปรนนิบัติเอาดื้อๆ พระอินทร์จึงเนรมิตต้น
มักกะลีผลขึ้นมาล้อมรอบบริเวณอาศรมของพระเวสสันดร
ต้นไม้วิเศษนี้ออกผลเป็นหญิงรูปงาม เมื่อเด็ดออกมาจากต้น
แล้วจะอยู่ได้ภายใน 7 วัน ก่อนเหี่ยวเฉาร่วงโรยไป หากผลไหน
ไม่ถูกเก็บมาก็จะเหี่ยวเฉาไปตามกาลเวลาก่อนมีผลใหม่ผล
ออกมาแทนที่ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีฤๅษี คนธรรพ์ วิทยาธร หรือ
เหล่าสัตว์ชั้นสูงใด ๆ ล่วงล้ำเข้าไปในเขตอาศรมของพระเวสสันดร
ได้เลยเพราะกลัวแต่หลงใหลหญิงงามบนต้นมักกะลีผลนี่เอง

มังกรในตำนาน

มังกรคือสัตว์ในตำนานที่สร้างขึ้นตามจินตนาการหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่มักมีรูปร่างเหมือนา เติ่น 4 เท้า มีปีก พ่นไฟได้ และดุร้าย หากลองมองดีๆ แล้ว มังกรที่เกิดจากจินตนาการนี้ก็มีรูปร่างคล้ายพวกไดโนเสาร์อยู่ไม่น้อย เพียงเติมปีกเพิ่มให้เท่านั้นเอง ในเมื่อปัจจุบันเราสามารถระบุได้แล้วว่าเมื่อหลายร้อยล้านปีก่อนเคยมีไดโนเสาร์ งั้นลองมาจินตนาการกันเล่นๆ ดูใหม่ว่าในหลายร้อยล้านปีก่อนก็อาจมีมังกรได้เหมือนกัน

ไดโนเสาร์คือสัตว์ในตระกูลกิ้งก่าที่อยู่บนดิน ส่วนสัตว์ที่อยู่ในน้ำหรือบินได้ในยุคเดียวกันนั้นจัดเป็นสัตว์ดึกดำบรรพ์ มีนักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งออกมาแสดงความคิดเห็นเรื่องมังกรว่ามันอาจเคยมีอยู่จริงและวิวัฒนาการมาจากสัตว์ดึกดำบรรพ์ให้มีปีกบินหรือมีครีบว่ายน้ำได้จนกระทั่งมีเอกลักษณ์ตายตัว นอกจากนี้ยังพบบันทึกประวัติศาสตร์หนึ่งของจีนที่เข้าใจผิดว่ากระดูกไดโนเสาร์คือกระดูกมังกรโบราณ พวกเขาจึงนำมาใช้บดผสมเป็นยารักษาโรค จากหลักฐานตรงนี้จะเห็นได้ว่าคุณภาพเชื่อเรื่องมังกรสืบเนื่องยาวนานมาตั้งแต่ 100 กว่าปีก่อนเลยทีเดียว

สาวชอมบี้ระทึกโลก

ในปี พ.ศ. 2480 ประเทศเฮติ มีคนพบหญิงสาวคนหนึ่งเหมือนถูกสะกดจิตเดินตัวแข็งที่ออยู่ริมทางเดิน ถ้าเป็นคนธรรมดาคงไม่น่าแปลกใจเท่าไร แต่ถ้าไม่ใช่คนล่ะ

ไซรา เอิร์สตัน นักมนุษยวิทยาและนักเขียนชาวอเมริกันถ่ายรูปพร้อมเขียนเรื่องลักษณะของผู้หญิงที่เธอเห็นตอนเดินอยู่ริมทางอย่างละเอียดยิบว่าเดินเหมือนหุ่นยนต์ สายตาเลื่อนลอย ใบหน้านิ่งเฉยและซีดจางเหมือนศพ เธอไม่พูดและไม่รับฟังอะไรทั้งนั้น ไม่มีใครกล้าพูดกับเธอ แถมยังมองหน้าเธออย่างหวาดกลัว ไซรายังติดตามและเขียนเรื่องของสาวปริศนาที่เธอพบก่อนมารู้ทีหลังว่าผู้หญิงคนนั้นคือเฟลีย์เซีย เฟลิกซ์มองโตร์ ที่ตายด้วยโรคประจำตัวและถูกฝังไปตั้งแต่ปี พ.ศ. 2447 แล้วคนที่เดินอยู่บนถนนนี่คือใครกัน! เรื่องนี้โด่งดังไปทั่วประเทศ หลายคนวิเคราะห์และวิจารณ์กันไปต่าง ๆ นานา หนึ่งในนั้นให้เหตุผลว่าเฟลีย์เซียถูกมนตร์ดำจากพิธีกรรมวูดู ซึ่งเป็นลัทธิดั้งเดิมในชนเผ่าของเธอปลุกศพขึ้นมาเป็นทาสและใช้เป็นแรงงานในไร่บนเกาะนั่นเอง ศพเดินได้เหล่านี้นับที่รู้จักในชื่อ “ชอมบี้” ใจล่ะ

โชคที่ซื้อบ๊อ

ทิโมที เดกเตอร์เกิดในปี พ.ศ. 2291 เป็นลูกของชาวนา
ยากจนในรัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อทิโมที
อายุได้ 8 ขวบ พ่อก็ส่งเขาไปทำไร่ และเมื่ออายุได้ 16 ปี เขาก็
ย้ายไปฝึกทำเครื่องหนังแทน เรื่องของเขาคงไม่น่าสนใจมาก
เท่าไรหากเขาไม่ร่ำรวยขึ้นผิดหูผิดตาจากความซื้อบ๊อของเขา
ล้วนๆ มาดูตัวอย่างเหตุการณ์เหล่านี้กันเถอะ

ครั้งที่ 1 เขาถูกหลอกให้ซื้อธนบัตรยุโรปจำนวนมาก
ช่วงสงครามกลางเมืองของสหรัฐ ซึ่งในสมัยนั้นแทบหาซื้อไม่ได้
แต่หลังสงครามสงบ เงินกลับเป็นที่ต้องการอย่างมากในตลาด
เขาซื้อเรือ 2 ลำเปิดธุรกิจส่งของไปที่หมู่เกาะอินเดียตะวันตก
ครั้งที่ 2 เขาถูกหลอกให้ส่งลาดทำความอุ่นที่เตียงไปขายที่
หมู่เกาะอินเดียตะวันตก ซึ่งไม่ต้องการของเหล่านี้ แต่ก็มีคนหัว
ดีดัดแปลงจนกลายเป็นกระทะ สร้างรายได้ให้ทิโมทีมหาศาล
ครั้งที่ 3 เขาถูกหลอกให้ขนถ่านหินไปขายที่เมืองนิวคาสเซิล ที่
คนงานเหมืองประท้วงหยุดงานพอดี เหตุการณ์นี้สร้างรายได้
เป็นกอบเป็นกำให้ทิโมทีอย่างไม่ลืมหูลืมตาเลยทีเดียว

วิวัฒนาการอาหารกระป๋อง

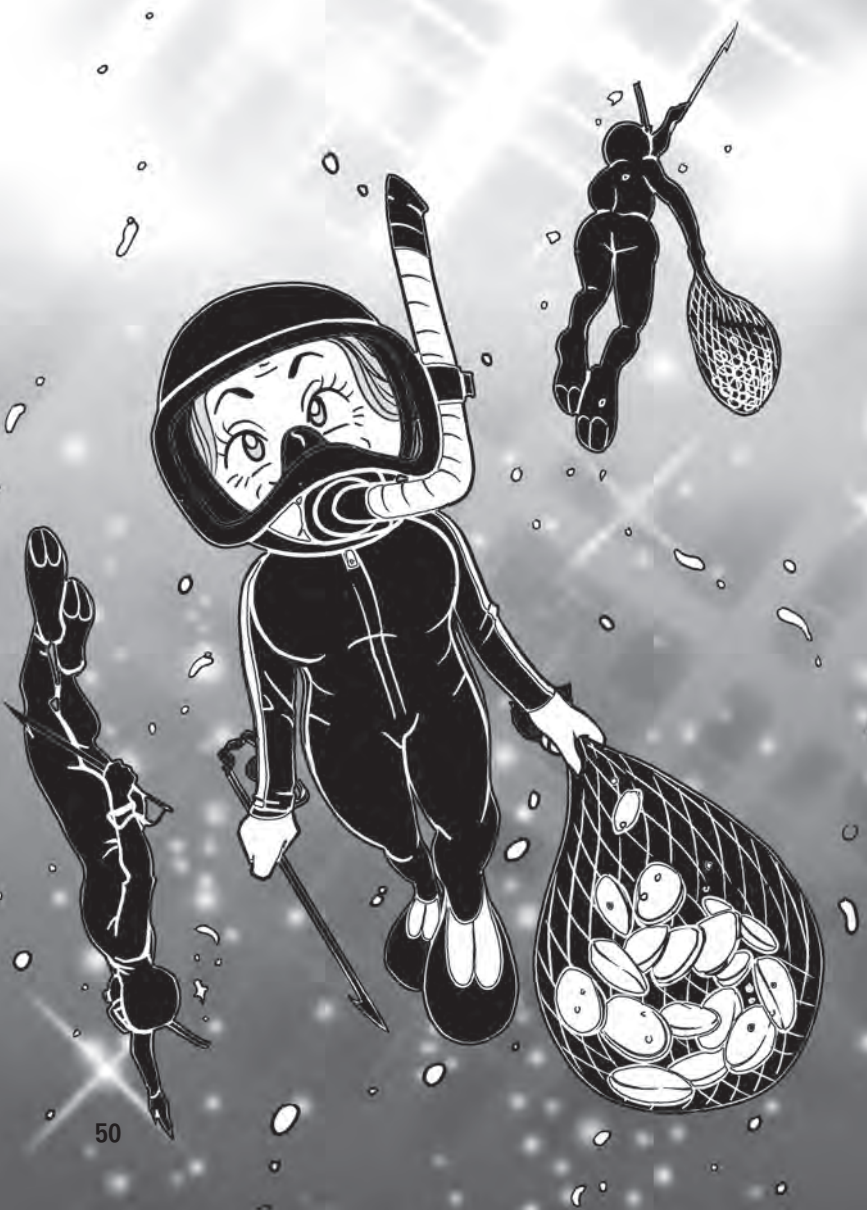
ไม่ว่าจะเป็นอาหารหรือเครื่องดื่มกระป๋อง กว่าที่จะวิวัฒนาการจนเปิดได้ด้วยนิ้วเดียวก็ใช้เวลานานเหมือนกัน เริ่มตั้งแต่การประกวดรางวัลอาหารสำหรับกองทัพในสมัยจักรพรรดินโปเลียน รัฐบาลฝรั่งเศสประกาศให้รางวัลผู้ที่คิดวิธีถนอมอาหารได้นานที่สุดให้ทหารในสงคราม จนกระทั่งพ่อครัวชาวฝรั่งเศสชื่อนีโกลา อับแบร์ คิดค้นการถนอมอาหารในขวดแก้ว ปิดจุกไม้ก๊อกและได้รางวัลนี้ไป ต่อมาปีเตอร์ ดูแรนด์ พ่อค้าชาวอังกฤษได้ดัดแปลงย้ายอาหารในขวดแก้วมาไว้ในกระป๋อง แต่ในสมัยนั้นยังไม่มีห่วงเปิดกระป๋อง จึงต้องใช้มีดหรือของมีคมอื่นๆ ช่วยเปิดกระป๋องแทน จนกระทั่งเฮอร์มอล เคลออนเฟรซ ชาวอเมริกัน ผู้ควบคุมเครื่องจักรในอุตสาหกรรมเกิดไอเดียคิดหาวิธีเปิดกระป๋องอย่างง่ายโดยไม่ต้องพึ่งที่เปิด จึงออกมาเป็นห่วงเปิดกระป๋องที่ใช้กันมาจนถึงทุกวันนี้

สุดยอดสัตว์อายุยืน

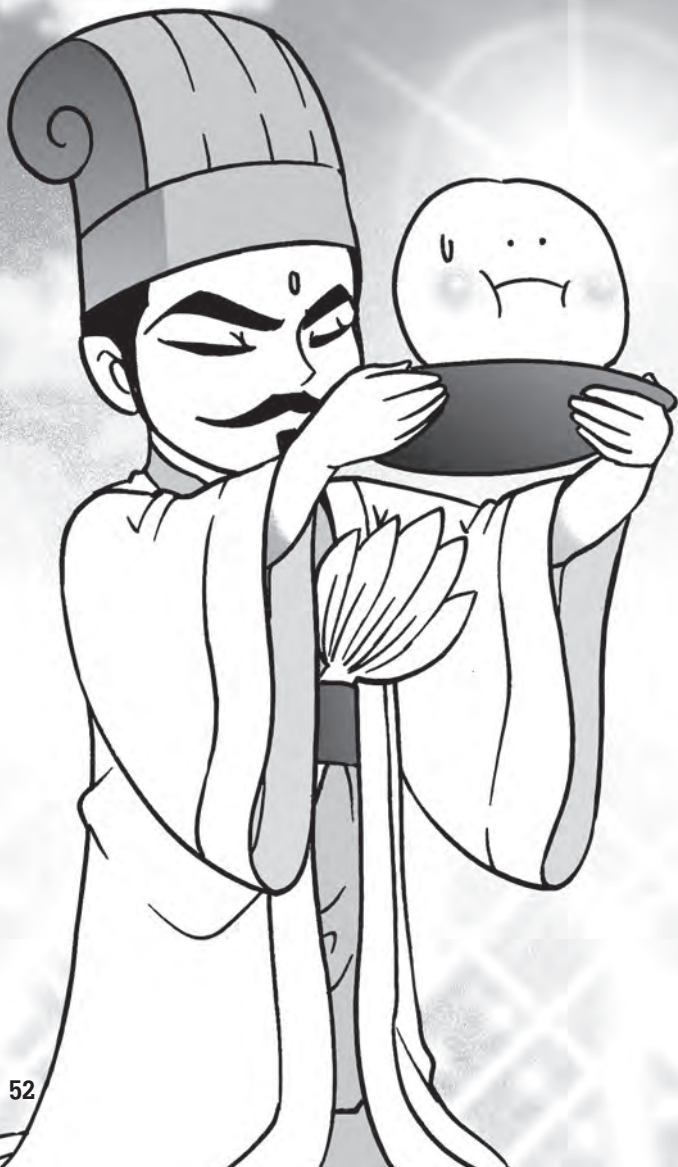
สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดมีอายุขัยแตกต่างกันไป เมื่อก่อนถ้าถามว่าสัตว์อะไรอายุยืนที่สุด หลายคนคงนึกถึงเต่าเป็นอันดับต้น ๆ แต่ลองมาลุ้นกันดีกว่าว่าจะมีสัตว์ตัวไหนบ้างที่มีอายุนำหน้าแซงเจ้าเต่าได้บ้าง

เริ่มจากเต่าที่มักคิดว่าอายุยืนที่สุด มันมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 150-230 ปี รอฟายร็อกฟิช ปลายักษ์สีแดงที่พบได้ตามแถบมหาสมุทรแปซิฟิก มีอายุเฉลี่ยประมาณ 200 ปี หอยเม่นแดงที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาหอยเม่นทะเล มีอายุเฉลี่ยมากกว่า 200 ปี วาฬหัวคันศรตัวยักษ์ มีอายุเฉลี่ยประมาณ 200 ปี ปลาคาร์ปที่มีชื่อเสียงของประเทศญี่ปุ่น มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 200-225 ปี หนอนทอลาเมลลิบราเคีย มีอายุเฉลี่ย 250 ปี หอยมุกน้ำจืด มีอายุเฉลี่ยมากกว่า 250 ปี ฟองน้ำแอนตาร์กติก มีอายุเฉลี่ยมากกว่า 1,000 ปี แต่ที่ครองแชมป์อายุยืนมากที่สุดต้องยกให้เจ้าแมงกะพรุนเทอริทอปซิส นิวทริคิวลา เพราะมันเป็นอมตะตามชื่อของมัน วงจรชีวิตของแมงกะพรุนสายพันธุ์นี้น่าอัศจรรย์ตรงที่มันย้อนวัยได้นั่นเอง เพราะเมื่อโตเต็มที่แล้ว มันจะค่อย ๆ เปลี่ยนวงจรชีวิตกลับสู่วัยเด็กอีกครั้ง

สาวเจ้าสมุทร

ที่เมืองโทะบะ จังหวัดมิเอะ ประเทศญี่ปุ่น ตั้งอยู่บนเกาะฮนชูฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก มีอาชีพหนึ่งที่น่าสนใจมากคือ “อะมะ” หมายถึง “เจ้าสมุทร” คนงานส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มีตั้งแต่สาววัยรุ่นไปจนถึงหญิงชรา เหล่าอะมะมักคุ้นเคยกับทะเลมาตั้งแต่เด็ก พวกเธอจะหัดว่ายน้ำและฝึกดำทะเลลึกจนชำนาญ ซึ่งต้องใช้เวลานานและยากสุดหินไม่น้อย งานหลักของพวกเธอคือมัลต์วี่น้ำจ้ำพวกกุ้ง หอย หรือสาหร่าย แต่การจับสัตว์น้ำก็มีข้อจำกัดอยู่ พวกเธอจะจับได้แค่สัตว์ที่โตเต็มที่ รวมถึงเก็บได้ในปริมาณที่กำหนดไว้เท่านั้น อาชีพอะมะยังพบเห็นได้ที่จังหวัดอิระเตะหรือจังหวัดอชิกะวะด้วย แต่เทคโนโลยีต่างๆ พัฒนาขึ้นมาก อาชีพนี้จึงไม่ค่อยมีให้เห็นมากนัก ดังนั้น อาชีพอะมะจึงกลายเป็นอาชีพที่มีค่าทางวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่ยังรักษาไว้สืบมา ปัจจุบัน รัฐบาลปรับปรุงให้หมู่บ้านของชาวอะมะในเมืองโทะบะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง นักท่องเที่ยวสามารถเยี่ยมชมวิถีชีวิต พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวพื้นเมือง ตลอดจนสามารถลิ้มรสอาหารทะเลอย่างสดที่เหล่าอะมะเป็นผู้จัดหาให้ได้อีกด้วย

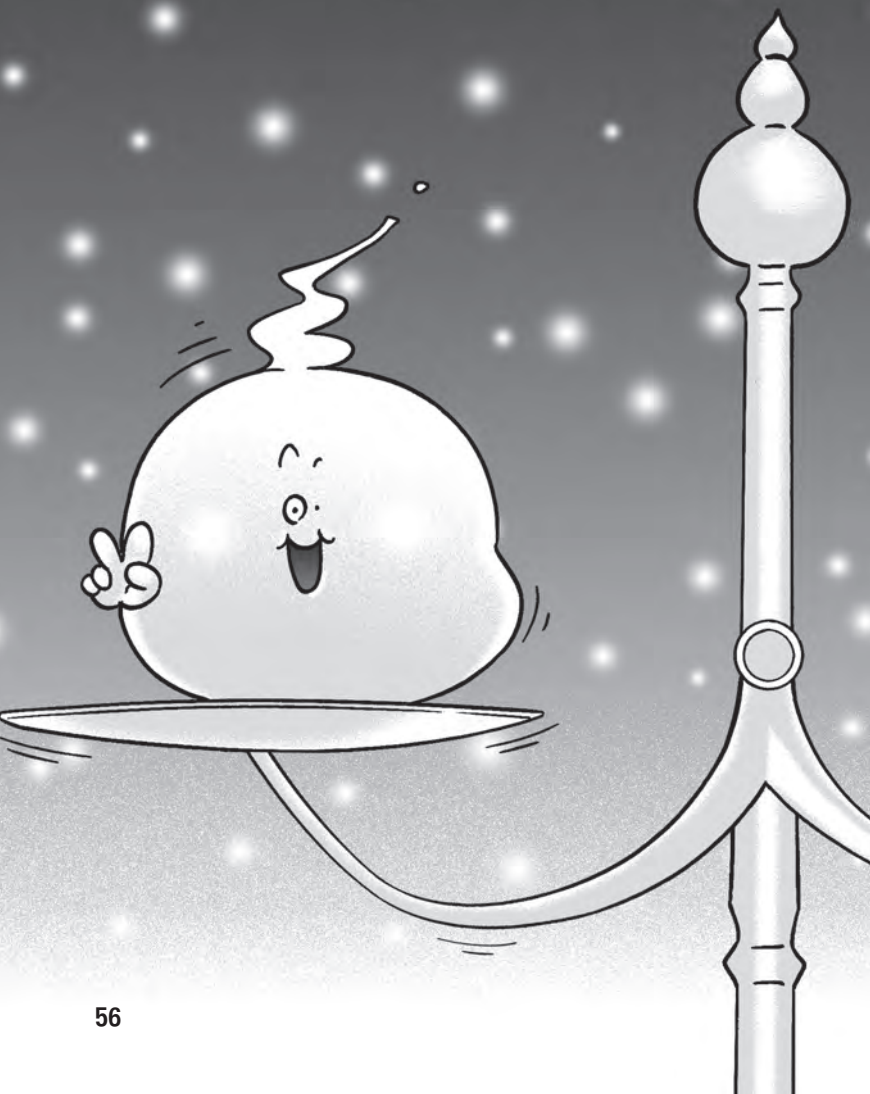
ตำนานหมั่นโกว

หมั่นโกว คืออาหารขึ้นชื่อของประเทศจีน ตำนานของหมั่นโกวกล่าวไว้ในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก สมัยที่เล่าเสี้ยนขึ้นครองราชย์ต่อจากเล่าปี่ได้ไม่กี่ปี ชาวหนานหมานที่อยู่เมืองทางใต้ของก๊กเล่าปี่คิดกบฏ เข้าร่วมกับเบ้งเฮ็กหัวหน้าชนเผ่าไกล่เคียง ทำให้ขงเบ้งผู้สำเร็จราชการแทนเล่าเสี้ยนต้องยกทัพมาปราบ เมื่อขงเบ้งใช้กลยุทธ์ปราบเบ้งเฮ็กและทำให้เบ้งเฮ็กยอมศิโรราบแต่โดยดีได้แล้วจึงยกทัพกลับเมือง แต่พอเดินทางมาถึงแม่น้ำลกซุยก็เกิดอาเพศขึ้น ฝนตกลงมาห่าใหญ่ แม่น้ำแปรปรวน เสียงกรีดร้องของเหล่าวิญญาณดังโหยหวนไปทั่วทุกบริเวณ ขงเบ้งถามชาวบ้านในบริเวณนั้นก่อนรู้ว่าวิญญาณเหล่านี้เสียชีวิตจากศึกสงคราม มาเรียกร้องความเป็นธรรม ชาวบ้านจึงแนะนำให้ตัดหัวชาวหนานหมาน 49 คน พร้อมม้าและควายเช่นไหว่แก่เคิลิด ขงเบ้งจึงเลี้ยงไปใช้วิธีปันแบ่งแล้วนั่งมาเช่นไหว่แทนหัวคนพร้อมม้าและควาย ชื่อของหมั่นโกวจึงหมายถึงหัวของชาวหนานหมานนั่นเอง เมื่อเสร็จพิธี แม่น้ำที่พร้อมบดขยี้ทุกชีวิตก็กลับมาสงบตามปกติ จากนั้นขงเบ้งจึงพาทุกคนกลับเมืองได้อย่างปลอดภัย

ตำนานตัวตลก

หากพูดถึงตัวตลก เด็กๆ หลายคนคงนึกภาพมนุษย์หัวฟู ตัวยาว จมูกแดง สวมเสื้อผ้าสีสันสดใสเป็นเอกลักษณ์ มักพบตามงานรื่นเริง สวนสนุก หรือคณะละครสัตว์ แต่เจ้าตัวตลกที่หลายคนคุ้นเคยนี้เพิ่งเป็นที่รู้จักเมื่อช่วงศตวรรษที่ 20 นี้เอง ความจริงแล้วตัวตลกมีที่มายาวนานกว่านั้น เช่น ในยุคที่ยียิปต์ รุ่งเรืองเมื่อราว 2,500 ปีก่อนคริสต์ศักราช มีหลักฐานเกี่ยวกับตัวตลกคอยให้ความบันเทิงกับเหล่าฟาโรห์จากบันทึกหรือรูปปั้นมากมาย และเรียกตัวตลกเหล่านี้ว่าดังกา ซึ่งเป็นคนจากชนเผ่าปิกมี แต่ถ้าหากย้อนกลับไปในยุคสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา ช่วงศตวรรษที่ 17 ประเทศอิตาลี ก็将与กับคณะละครตลกและกายกรรมกอมเมเดียเดลลาร์เต ที่เล่นละครกันแบบด้นสด ส่วนตัวละครที่มีชื่อเสียงของคณะละครนี้คือ “ปีแอร์โร” ที่ใส่หน้ากากสีขาว ใบหน้าโศกเศร้าเพราะเข้าใจจากความรัก นอกจากนี้ตัวตลกยังมีหลักฐานปรากฏในราชวงศ์จีนหรืออินเดียอีกด้วย จะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศจะมีตัวตลกในแบบฉบับของตนเอง แต่งานหลักของตัวตลกทุกตัวต่างก็เหมือนกัน ตรงที่สร้างความสนุกสนานให้ผู้ชมนั่นเอง

น้ำหนักของวิญญาณ

ถ้าคนเรามีวิญญาณอยู่ในร่างกายจริง แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าวิญญาณของแต่ละคนมีน้ำหนักเท่าไร สิ่งนี้ทำให้ ดร.ดันแคน แมกดูกัลล์ นักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกัน ศึกษาและทดลองอย่างหนักเพื่อหาคำตอบที่เขาสงสัย การทดลองเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2444 ด้วยการเลือกผู้ป่วยระยะสุดท้ายมาทดลอง โดยหาค่าส่วนต่อน้ำหนักที่หายไปหลังผู้ป่วยสิ้นใจได้ไม่นาน ดันแคนนำผู้ป่วยซึ่งน้ำหนักบนเครื่องชั่งแบบอุตสาหกรรมทั้งเตียง แล้ววัดการสูญเสียมวลน้ำหนักจากการระเหยของน้ำ ซึ่งจะลดลงทุกๆ 28 กรัมต่อชั่วโมง ผลการทดลองที่วัดได้อยู่ระหว่าง 10-45 กรัม แต่การทดลองของดอกเตอร์ก็ต้องล้มเหลวถึง 2 ศพ เพราะตาชั่งที่ใช้นั้นไม่ได้มาตรฐานมากพอ จึงสรุปกับ 4 ตัวอย่างการทดลองที่ใช้ว่าวิญญาณมีน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 21 กรัมนั่นเอง งานวิจัยนี้ยังถือว่าไม่ประสบความสำเร็จมากนัก อีกทั้ง ดร.ดันแคนยังเสียชีวิตก่อนที่จะวิจัยสำเร็จ ส่งผลให้ในปัจจุบัน งานวิจัยของ ดร.ดันแคนเป็นที่ถกเถียงกันว่า วิญญาณมีจริงหรือไม่อีกต่างหาก

นักวิทยาศาสตร์สุดเพี้ยน

นิโคลา เทสลา ถูกขนานนามว่านักวิทยาศาสตร์สุดเพี้ยน เกิดในสาธารณรัฐโครเอเชีย เมื่อปี พ.ศ. 2399 เขาเป็นทั้งนักประดิษฐ์ นักฟิสิกส์ และวิศวกร เทสลามีปัญหาทางประสาทตั้งแต่เด็ก แต่อาการของโรคก็ไม่อาจหยุดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ขึ้นมาเลย ในวัยหนุ่มเขาเริ่มทำงานที่บริษัทโทรศัพท์เป็นที่แรกพร้อมกับเริ่มประดิษฐ์ลำโพงโทรศัพท์ขึ้นใช้ ก่อนออกเดินทางไปทำงานกับทอมัส เอดิสัน ในอเมริกา แต่ทำอยู่ได้ไม่นานเทสลา ก็เริ่มตั้งบริษัทเป็นของตัวเอง ผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้เขามากที่สุดในตอนนั้นคือการค้นคว้าและพัฒนาไฟฟ้ากระแสสลับ แต่ผลงานของเขาทั้งหมดก็ต้องจดทะเบียนเป็นของจอร์จ เวสติงเฮาส์ ผู้ที่ให้เงินสนับสนุนงานวิจัยในเวลานั้น

สิ่งประดิษฐ์อีกชิ้นที่สร้างชื่อพ่วงความโกลาหลให้เขาอีกชิ้นคือ “เครื่องสร้างแผ่นดินไหว” ขนาดเล็ก แต่ก็ต้องพับโครงการลงไม่ได้พัฒนาต่อเพราะถูกตัดสินให้เป็นสิ่งประดิษฐ์อันตราย จนล่าสุดได้มีคนออกมาพิสูจน์ในรายการมิชชั่นเตอร์สของอเมริกาแล้วว่าเจ้าเครื่องตัวปัญหานี้สร้างแผ่นดินไหวไม่ได้จริง ๆ หรือ

กำเนิดไอศกรีมโคน

ณ วันแดดร้อนๆ อากาศกำลังดีในงานแสดงนิทรรศการนานาชาติ ปี พ.ศ. 2447 ที่รัฐมิสซูรี ประเทศสหรัฐอเมริกา ขณะที่อาร์โนลด์ ฟอร์นาโซ กำลังยืนดักไอศกรีมแปะลงบนถ้วยกระดาษอยู่นั้น ปรากฏว่าดักไปตักมา ภาชนะหนึ่งเดียวสำหรับรองไอศกรีมหวานเย็นเกิดหมด และไม่อาจหากระดาษอย่างอื่นมาทดแทนได้ทัน แต่อาร์โนลด์ก็หันไปเห็นร้านขายขนมซาลาเปี๊ยะของชาวอาหรับที่ตั้งอยู่ข้างเคียง จึงเกิดไอเดียขึ้นและซื้อขนมซาลาเปี๊ยะม้วนมาเป็นโคนแทน ปรากฏว่าโคนที่มาจากขนมกลับขายดีเป็นเทน้ำเทท่ายิ่งกว่ากระดาษเป็นกอง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2455 เฟรเดอริก บรูกแมน นักประดิษฐ์ชาวอเมริกันได้พัฒนาเครื่องจักรสำหรับทำโคนไอศกรีมจากขนมวอฟเฟิลสำเร็จ และจดสิทธิบัตรเป็นเจ้าของเครื่องสร้างของหวานชิ้นนี้ไป

ผู้ชายที่ไม่เคยเหนื่อย

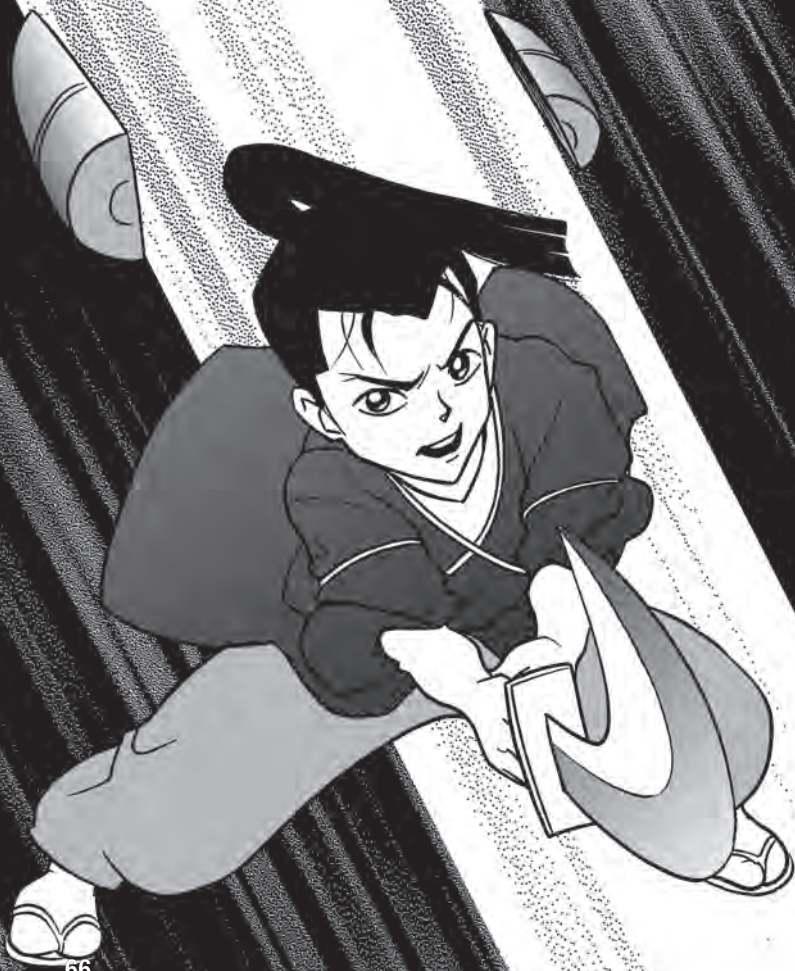
ดิน คาร์แนชเชส ชาวอเมริกันวัย 52 ปี เริ่มคุ้นเคยกับการวิ่งตั้งแต่ยังอยู่ชั้นอนุบาล เมื่ออายุ 11 ขวบ คาร์แนชเชสเริ่มทดสอบขีดจำกัดของตัวเองด้วยการปั่นจักรยานข้ามแกรนด์แคนยอน และปั่นมานิตวินี่ได้สำเร็จ พออายุครบ 12 ขวบ เขาปั่นจักรยานไปบ้านคุณปู่เป็นระยะทางกว่า 4 กิโลเมตร ได้สบายปรื๋อ ตอนเรียนชั้นมัธยม คาร์แนชเชสพบกับแจ็ก แมกเทวิซ โค้ชกรีฑาที่ผลักดันให้เขาเริ่มวิ่งในระยะทางยาวจนได้เป็นแชมป์วิ่งระยะทาง 1 กิโลเมตรในการแข่งวิ่งรายการหนึ่งจากการวิ่งครั้งนี้ได้จุดประกายให้คาร์แนชเชสเริ่มเอาใจจริงจังกับกรีฑามากขึ้น สถิติสุดหวือหวาที่คาร์แนชเชสเคยทำสำเร็จคือ ในปี พ.ศ. 2545 ลงวิ่งแข่งที่ชั่วโลกได้ในอุณหภูมิติดลบ 25 องศาเซลเซียส โดยไม่ใส่รองเท้า ปี พ.ศ. 2548 ลงแข่งวิ่งระยะทาง 560 กิโลเมตร โดยไม่นอนติดต่อกันนาน 3 วัน ปี พ.ศ. 2549 ลงแข่งวิ่งมาราธอน 50 รายการ 50 รัฐ ติดต่อกันใน 50 วัน โดยเริ่มต้นที่เมืองเซนต์ลูอิสก่อนไปจบที่รัฐนิวยอร์กตลอดจนในปี พ.ศ. 2554 คาร์แนชเชสวิ่งจากดิสนีย์แลนด์ไปยังรัฐนิวยอร์กด้วยระยะทาง 4,800 กิโลเมตร ภายในเวลา 75 วัน

มนุษย์ต้านทานความเย็น

วิม ฮอฟ ชายชาวดัตช์วัย 55 ปี ได้รับฉายาว่า “ไอซ์แมน” เพราะวีรกรรมสุดขั้วที่เขาใช้ชีวิตอยู่กับน้ำแข็งติดลบกว่าหลายองศา ที่คงไม่มีใครสักคนทำได้อย่างเขา ภาพลักษณ์ของฮอฟที่ติดตราตรึงใจคนทั่วโลกคือชายวัยกลางคนสวมกางเกงขาสั้นตัวเดียววิ่งฝ่าความหนาวหรือนั่งสมาธิอยู่บนพื้นเย็นเฉียบ ปี พ.ศ. 2552 เขาปีนถึงยอดเขาเอคิลมันจาโรภายใน 2 วัน รวมถึงมาราธอนในทางเหนือของประเทศฟินแลนด์ที่ติดลบ 20 องศาเซลเซียสได้นานถึง 5 ชั่วโมง 25 นาที

ฮอฟทำลายสถิติกินเนสส์บุ๊กถึง 3 ครั้ง ด้วยการนั่งสมาธิอยู่ในตู้น้ำแข็งที่ติดลบหลายสิบองศาเซลเซียสครั้งแรกคือปี พ.ศ. 2551 ฮอฟอยู่ได้นานถึง 1 ชั่วโมง 13 นาที ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2554 อยู่ได้นานถึง 1 ชั่วโมง 44 นาที และครั้งที่ 3 ในปี พ.ศ. 2555 อยู่ได้นานถึง 1 ชั่วโมง 52 นาที ฮอฟเผยเคล็ดลับว่าเขาอาศัยการทำสมาธิควบคุมประสาทรับรู้ของตัวเอง ช่วยเผชิญกับความหนาวทั้งหลาย ซึ่งผลการทดสอบสามารถดูได้จากสถิติที่เขาสร้างไว้นั่นเอง

ยอดชาบูโรแห้งยุคปัจจุบัน

อิชะโอะ มะชิอิ หนุ่มแดนอาทิตย์อุทัยวัย 41 ปี คือสุดยอดชาบูโรยุคปัจจุบันที่ตัดวัตถุดิบได้ไวที่สุด ไม่ว่าจะปาหรือยิงอะไรใส่ เขาก็ใช้เวลาเพียงเสี้ยววินาทีตัดเจ้าสิ่งนั้นขาดครึ่งได้ทุกครั้ง ด้วยความเร็วนี้ทำให้หลายคนอดที่จะไม่ได้กับปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งรอบตัวของเขา แต่สิ่งที่ทำให้คนทั่วโลกทั้งมากขึ้นคือ เขาฟันกระสุนที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตรที่ยิงออกมาจากปืนอัดลมขนาดเป็น 2 ท่อนได้ ซึ่งในขณะที่ยิง ดาบของเขายังอยู่ในฝัก แคมหลักดาฟันอีกด้วย! นอกจากนี้มะชิอิยังฟันเมล็ดข้าว ถั่วกระป๋อง แดงกวา และท่อแป๊บเหล็กเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้วขาดครึ่งเป็นแนวยาว ฟันลูกเบสบอลที่มีความเร็วขณะเคลื่อนที่แตกต่างกันออกไปถึง 3 ครั้ง ซึ่งในการฟันครั้งที่ 3 มะชิอิฟันลูกเบสบอลที่เคลื่อนที่มาด้วยความเร็ว 708 กิโลเมตรต่อชั่วโมงขาดเป็น 2 ท่อนได้ และกินเนสส์บุ๊กได้บันทึกให้เป็นนักดาบที่ตัดวัตถุดิบได้ไวที่สุด มะชิอิเปิดเผยว่าเขาเริ่มฝึกวิชาดาบตั้งแต่อายุ 5 ขวบ การฝึกดาบในแต่ละครั้งเขาจะให้ความสำคัญเรื่องสมาธิเป็นหลักจนกระทั่งใช้ดาบได้อย่างชำนาญและมักใช้จิตสัมผัสตอบสนองต่อสิ่งรอบตัว

ศิราณีรุ่นเยาว์

เอลไอนา สมิท หนูน้อยชาวอังกฤษวัย 7 ขวบ เริ่มเป็นที่รู้จักเมื่อมีผู้ฟังทางบ้านคนหนึ่งโทรเข้าไปปรึกษาปัญหาชีวิตรักอันล้มเหลวในรายการวิทยุที่เธอฟังอยู่ ดีเจที่จัดรายการอนุญาตให้ผู้ฟังทางบ้านโทรเข้าไปเพื่อแนะนำในรายการได้ เอลไอนาจึงโทรไปให้คำปรึกษาว่า “เจ้าของเรื่องควรไปสนุกกับเพื่อน ๆ ของเธอมากกว่ามานั่งคร่ำครวญ” จากเหตุการณ์นี้ทำให้หนูน้อยเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น จากผู้ฟังที่นั่งจ่อมอยู่หน้าวิทยุ กลายมาเป็นที่เจตน์น้อยคอยให้คำปรึกษาหน้าไมค์แทน ปัจจุบันเอลไอนาทำงานเป็นที่เจตน์น้อยให้คำปรึกษาปัญหาชีวิตรวมถึงเป็นศิราณีในสถานีวิทยุแห่งหนึ่งของเมืองคอเวนทรี ในแต่ละสัปดาห์ที่เธอจัดรายการวิทยุจะมีคนไม่ต่ำกว่าร้อยพิมพ์ปัญหาส่งถึงเธอและเธอก็ให้คำแนะนำได้หมด เรียกได้ว่าเป็นดีเจที่อายุน้อยแต่ความคิดไม่น้อยตามอายุเลยทีเดียว

คัลยาณพทย์รุ่นจิ๋ว

อกริต ปราณ ชัสวาล หนุ่มน้อยชาวอินเดียนวัย 21 ปี เริ่มฉายแววอัจฉริยะตั้งแต่อายุ 10 เดือน เริ่มเขียน อ่าน ได้ตอนอายุ 2 ขวบ หยิบวรรณกรรมของเชกสเปียร์มาอ่านเล่นตอนอายุ 5 ขวบ แถมยังหาหนังสือเกี่ยวกับยาและการรักษามาอ่านเพิ่มเติมอีกด้วย เขาเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นเมื่อรักษาอาการไฟลวกมือของผู้ป่วยรายหนึ่งได้สำเร็จด้วยวัยเพียง 7 ขวบ เท่านั้น อกริตนับว่าเป็นเด็กอัจฉริยะที่สุดเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกันในประเทศอินเดีย หนุ่มน้อยมีไอคิวสูงถึง 146 เริ่มเข้าเรียนในระดับวิทยาลัยตอนอายุ 12 ขวบ จนกระทั่งถูกเชิญให้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อทดสอบไอคิวกับนักวิทยาศาสตร์ที่ราชวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นวิทยาลัยที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการแพทย์เป็นหลัก

ปัจจุบันอกริตเข้าศึกษาด้านการแพทย์ และมุ่งเน้นหาความรู้ด้านการรักษาโรคมะเร็ง เขาให้เหตุผลว่าประเทศบ้านเกิดของเขานั้นยังไม่พัฒนาและการรักษาในโรงพยาบาลยังเป็นเรื่องยากสำหรับคนจน เขาจึงอยากใช้ความรู้ความสามารถที่มีพัฒนาทางด้านการแพทย์ให้ได้มากที่สุดเพื่อคนเหล่านี้

ยอดมนุษย์ไอคิวทะลุโลก

คิมอุยง ชาวเกาหลีใต้ วัย 52 ปี เป็นบุคคลที่โลกขนานนามให้ว่า “ยอดอัจฉริยะ” เพราะเขามีไอคิวสูงมากกว่า 210 จนกินเนสส์บุ๊กต้องนำรายชื่อเขาไปแปะไว้ในหน้าหนังสือ เขาพูดได้ตั้งแต่อายุ 6 เดือน และน่าทึ่งขึ้นไปอีกเมื่อเขาอ่านภาษาญี่ปุ่น เยอรมัน และอังกฤษได้เช่นกัน เมื่ออายุได้ 4 ขวบ เขาจำศัพท์ภาษาอังกฤษและเยอรมันควบคู่กันได้ถึง 2,000 คำ อีกทั้งยังเขียนเรียงความและบทกลอนเป็นภาษาเกาหลีกับภาษาจีนได้ เมื่ออายุได้ 5 ขวบ เขาเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาและแก้โจทย์แคลคูลัสได้อย่างสบายๆ นอกจากนี้ เขายังถูกเชิญให้ไปออกรายการทีวีช่องหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น เพื่อโชว์ความเก่งด้านภาษา อุยงพูดได้ทั้งภาษาจีน สเปน เวียดนาม ตากาล็อก เยอรมัน อังกฤษ และญี่ปุ่น จนทำให้ผู้ชมในห้องส่งปรบมือกันอย่างเกรียวกราว เมื่ออายุครบ 7 ขวบ เขาได้รับจดหมายเชิญจากนาซาให้ไปเรียนด้านฟิสิกส์ที่มหาวิทยาลัยโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนจบปริญญาเอกด้วยอายุเพียง 15 ปีเท่านั้น

ศิลปินยอดนักรีไซเคิล

เจมส์ คอร์เบตต์ หนุ่มชาวออสเตรเลียวัย 49 ปี มีอาชีพเก่าก่อนที่งานศิลปะจะผลักดันให้เขามีชื่อเสียงคือรับจ้างจัดและซากรถออกเป็นชิ้นส่วน อยู่มาวันหนึ่งเขามอบชิ้นส่วนรถยนต์บางชิ้นให้เพื่อนตอนแข่งแรลลีการกุศล สิ่งที่เขาได้กลับมาคือถ้วยรางวัลที่เชื่อมติดกันด้วยฟืนเฟืองรถจากเพื่อน สิ่งนี้จึงเป็นแรงบันดาลใจและเป็นจุดเริ่มต้นให้สร้างสรรค์ผลงานออกสู่สายตาชาวโลกครั้งแรกของเขา เจมส์เริ่มมองหาชิ้นส่วนรถยนต์ที่มีอยู่มากมายในโรงรถ ก่อนนำมาออกแบบ เชื่อม และประกอบรวมกันเป็นรูปร่าง เขาให้ความสนใจกับรายละเอียดปลีกย่อยแม้กระทั่งส่วนโค้งงอเพื่อความสมจริง เพื่อสื่ออารมณ์ออกมาได้ตรงตามที่ต้องการ ส่วนสิ่งที่เป็นจุดเด่นในงานของเจมส์คือการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ให้ดูแปลกตาแต่ลงตัว อย่างเช่น เขานำไฟหน้ารถยนต์มาทำเป็นตัวนกหรือใช้หัวเทียนรถมาทำเป็นเสื้อคลุมให้หุ่นยนต์คุณนายเดินจูงสุนัข เป็นต้น งานบางชิ้นทำรายได้ให้เจมส์ได้มากถึง 975,000 บาทเลยทีเดียว ปัจจุบันงานของเขาจัดแสดงที่หอศิลป์มิเชล-คอมเมอร์ฟอร์ด เมืองซิดนีย์ หากใครไปเที่ยวที่ออสเตรเลีย ก็หาโอกาสแวะไปชมผลงานของพ่อหนุ่มยอดนักรีไซเคิลนี้ได้

สเทลลาอะวอร์ด

สเทลลาอะวอร์ด คือรางวัลที่มอบให้กับคดีแปลก ๆ ที่เอาชนะมาได้อย่างไม่น่าเป็นไปได้ รางวัลนี้ตั้งตามชื่อของสเทลลา ลีเบก เจ้าของคดีเรื่องแรกที่ได้ครองรางวัล

คดีแรกของสเทลลา ลีเบก เกิดกับคู่กรณีคือร้านแมคโดนัลด์ เธอซื้อกาแฟกลับบ้าน แต่ระหว่างที่นั่งบนรถแล้วหนีบกาแฟร้อนไว้ระหว่างขาเพื่อเปิดฝาเติมน้ำตาล กาแฟก็หกลงใส่ขาเธอ เธอฟ้องร้านแมคโดนัลด์และชนะคดีในที่สุด ส่วนคดีร้านเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นคู่กรณีกับแคทลีน รอเบิร์ตสัน มาจากลูกชายของเจ้าหล่อนที่ทำแม่สะดุดเข้าแตก เธอฟ้องร้านค้าและชนะคดีไปอีกราย แต่ 2 คดีที่ผ่านมาก็ยังไม่ແບບเท่าคดีของหนุ่มน้อยนามว่าคาร์ล ทูแมน ที่พยายามขโมยล้อรถของเพื่อนบ้านโดยที่เจ้าตัวไม่รู้ว่าเพื่อนบ้านเจ้าของรถก็นั่งอยู่ในรถ ขณะที่เขากำลังจัดล้อด้วย ผลจากการขโมยคือหนุ่มคาร์ลถูกรถทับมือ จึงฟ้องเรียกค่าเสียหายและชนะคดีเช่นเดียวกัน ยังมีอีกหลายคดีที่ได้รับรางวัลนี้ แต่ผลสุดท้ายแล้วคู่กรณีกลับต้องเป็นฝ่ายกุมขมับ ชดใช้ค่าเสียหายแบบงง ๆ นั่นเอง

“อิกโนเบล” รางวัลนักคิดจิตไม่ว่าง

“อิกโนเบล” เป็นรางวัลที่มอบให้แก่ผลงานวิจัยของเหล่านักวิทยาศาสตร์ที่มีแนวคิดสุดขั้ว ซึ่งเจ้าของผลงานต้องมียุติวิธีอย่างหนึ่งตามสโลแกนที่ว่า “คิดแปลก แหวกแนว ไม่ได้อยู่แถวหน้า และเน้นฮา” พร้อมทั้งหยิกแหยงยกรางวัลโนเบลไปในตัว รางวัลนี้ก่อตั้งโดยมาร์ก อับราฮัมส์ บรรณาธิการวารสารแอนนัลส์ออฟอิมโพรบเอเบิลรีเซิร์ช (The Annals of Improbable Research) ในปี พ.ศ. 2534 แบ่งออกเป็น 10 สาขา ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละปี ถึงรางวัลอิกโนเบลจะได้รับความสนใจน้อยกว่ารางวัลโนเบล แต่ก็สร้างเสียงขบขันให้ผู้ชมได้ไม่น้อย เช่น รางวัลสาขาวิศวกรรมศาสตร์ปี พ.ศ. 2547 ของสองพ่อลูกแฟรงก์และโดนัลด์ สมิท กับผลงานวิธีหิวผมปิดหัวล้าน เป็นต้น แต่สิ่งประดิษฐ์หลายชิ้นก็ช่วยทำให้เกิดแนวคิดพัฒนาต่อยอดไปสู่สิ่งประดิษฐ์ที่ทรงประสิทธิภาพได้ในอนาคตเหมือนกัน เช่น รางวัลสาขาสาธารณสุขปี พ.ศ. 2552 ของเอลেনา บอดนาร์ จากวิทยาลัยการแพทย์ชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา กับผลงานหน้ากากกนกทรงป้องกันแก๊สพิษ เป็นต้น

ส่วนรางวัลอิกโนเบลล่าสุดของปี พ.ศ. 2556 ทั้ง 10 รางวัล ได้แก่ **สาขาการแพทย์**คือผลงานการฟื้นฟูอาการหลังผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจในหนูด้วยเพลงโอเปร่า **สาขาจิตวิทยา**คือผลงานวิจัยเรื่องคนเมาจะมีเสน่ห์และเป็นตัวของตัวเองมากกว่าคนปกติ **สาขาร่วมชีววิทยาและดาราศาสตร์**คือผลงานวิจัยการเดินทางกลับรังของด้วงมูลสัตว์ด้วยแสงจากกาแล็กซีทางช้างเผือก **สาขาวิศวกรรมศาสตร์**คือผลงานกับดักจับผู้ก่อการร้ายปล้นเครื่องบินด้วยร่มชูชีพ **สาขาฟิสิกส์**คือผลงานวิจัยเรื่องความสามารถในการวิ่งบนผิวน้ำในพื้นที่ที่มีแรงโน้มถ่วงเท่าดวงจันทร์ **สาขาเคมี**คือผลงานวิจัยเรื่องกลไกการผลิตสารระเหยและเอนไซม์หลายตัวในหัวหอมที่ทำให้มีน้ำตาไหล **สาขาโบราณคดี**คือผลงานวิจัยเรื่องระบบย่อยอาหารของมนุษย์ด้วยการกินหนูผี **สาขาสันติภาพ**คือประธานาธิบดีเบารุสด้วยการจับชายพิการมือ 1 ช้าง ที่ปรบมือในที่สาธารณะซึ่งผิดกฎหมาย **สาขาความน่าจะเป็น**คือผลงานวิจัยทางสถิติว่าวัวที่นอนมากจะลุกขึ้นยืนได้มากกว่าวัวที่นอนน้อย **สาขาสาธารณสุข**คือผลงานวิจัยการผ่าตัดต่ออวัยวะเพศชายคืนเจ้าของซึ่งรางวัลนี้คิดค้นและพัฒนาโดยประเทศไทย

โคตรไอ้ค้ายมฤตพาฟ
ที่สังหารชีวิต
มากถึง 300 คนมีจริงหรือ

อะควาเรียมน้ำแข็ง
แห่งแรกของโลกอยู่ที่ไหน

มีคนที่รวยได้จากความซื่อบื้อ
จริงหรือเปล่า

เราสามารถ
ซังน้ำหนักวิญญาณได้ด้วยหรือ

ในเล่มนี้มีคำตอบ!

หนังสือชุดนี้ 4 เล่ม

NANMEEBOOKS www.nanmeebooks.com

หมดความรู้ทั่วไป
ราคา 49 บาท

ISBN 978-616-04-1882-4

9 786160 418824